

Strasbourg, den 8.3.2022
COM(2022) 105 final

2022/0066 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet

{SEC(2022) 150 final} - {SWD(2022) 60 final} - {SWD(2022) 61 final} -
{SWD(2022) 62 final} - {SWD(2022) 63 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Begrundelse for forslaget**

Nærværende forslag har til formål **effektivt at bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet i hele EU**. Med henblik herpå fremsættes der forslag til foranstaltninger på følgende områder: kriminalisering af og sanktioner for relevante strafbare handlinger, beskyttelse af ofre og adgang til domstolsprøvelse, støtte til ofre, forebyggelse, koordinering og samarbejde

Vold mod kvinder er kønsbestemt vold rettet mod en kvinde, fordi hun er kvinde, eller som i uforholdsmæssig høj grad rammer kvinder. Det omfatter alle kønsbestemte voldshandlinger, som resulterer i eller sandsynligvis vil resultere i fysisk, seksuel, psykisk eller økonomisk skade eller lidelse, herunder trusler om sådanne handlinger. Det omfatter strafbare handlinger såsom seksuel vold, herunder voldtægt, kvindelig kønslemlæstelse, tvangsægteskab, tvangsabort eller tvangssterilisering, menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse, stalking, seksuel chikane, kvindemord, hadefuld tale og strafbare handlinger på grund af tildelt køn og forskellige former for onlinevold ("cybervold"), herunder deling eller manipulering uden samtykke af materiale med intimt indhold, cyberstalking og cyberchikane. Denne vold er rodfæstet i uligheden mellem kønnene, som afspejler den strukturelle forskelsbehandling af kvinder. **Vold i hjemmet** er en form for vold mod kvinder, idet den i uforholdsmæssig høj grad rammer kvinder. Den forekommer i familien eller husstanden uanset de biologiske eller juridiske familieband, enten mellem partnere eller mellem andre familiemedlemmer, herunder mellem forældre og børn. Kvinder er i uforholdsmæssig høj grad repræsenteret som ofre for begge former for vold på grund af det underliggende tvangs-, magt- og/eller kontrolmønster. Alle kan dog blive offer for denne form for vold uanset tildelt eller socialt køn. Navnlig hvad angår vold i hjemmet, kan den ramme enhver, herunder mænd, unge og ældre, børn og LGBTIQ¹-personer.

Vold mod kvinder og vold i hjemmet er strafbare handlinger, overtrædelser af menneskerettighederne og former for forskelsbehandling. At bekæmpe disse former for vold indgår som en del af Europa-Kommissionens bestræbelser for at beskytte EU's kerneværdier og sikre, at EU's charter om grundlæggende rettigheder overholdes².

Vold mod kvinder og vold i hjemmet er udbredt i hele EU og skønnes at berøre **hver tredje kvinde i EU**. Når der ses nærmere på de mere specifikke former for vold, var det i 2014 hver tiende kvinde, der anmeldte, at de havde været udsat for seksuel vold, og hver tyvende kvinde, der anmeldte, at de var blevet voldtaget. Mere end hver femte kvinde har været udsat for vold i hjemmet³. Cybervold er lige så udbredt: Det blev i 2021 skønnet, at hver anden kvinde

¹ Lesbiske, bøsser, biseksuelle, transkønnede, ikkebinære, interkønnede og queerpersoner.

² Vold mod kvinder og vold i hjemmet kan påvirke en lang række af de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Disse rettigheder omfatter retten til menneskelig værdighed (artikel 1), retten til livet (artikel 2), forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling (artikel 4), retten til ikke at blive forskelsbehandlet, bl.a. på grund af køn (artikel 21), og retten til adgang til domstolsprøvelse (artikel 47).

³ Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder ("FRA"), "Vold mod kvinder: en EU-undersøgelse. Oversigt over resultater", 2014. FRA's undersøgelse om vold mod kvinder er baseret på personlige samtaler med 42 000 kvinder i hele EU. Undersøgelsen udgør den mest omfattende undersøgelse på verdensplan om kvinders udsættelse for vold.

havde været udsat for kønsbestemt cybervold⁴. Kvinder udsættes generelt oftere for cybervold på grund af deres tildelte eller sociale køn, navnlig seksuelle former for cybervold. På nettet er kvinder systematisk mål for voldelige højreekstremistiske grupper og terrorgrupper, som har til hensigt at sprede had mod dem. F.eks. opfordrer den såkaldte "incel"-bevægelse (ufrivillig cølibat) til vold mod kvinder på nettet og promoverer denne form for vold som en heroisk handling. Cybervold rammer især kvinder, der er aktive i det offentlige liv, såsom politikere, journalister og menneskerettighedsforkæmpere. Det kan føre til, at kvinder tier og ikke deltager i samfundet, hvilket undergraver det demokratiske princip, der er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Union.

Kvinder oplever også vold på arbejdspladsen: Omkring hver tredje kvinde i EU har været udsat for seksuel chikane på arbejdspladsen.

I kommissionsformand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer fremhævedes behovet for at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder, beskytte ofre og straffe gerningsmændene som en central prioritet for Kommissionen. I strategien for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025⁵ blev der bebudet EU-foranstaltninger til forebyggelse af disse former for vold, beskyttelse af ofre, retsforfølgning af gerningsmændene og gennemførelse af tilknyttede omfattende og koordinerede politikker. I handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder gentages tilsagnet om at bekæmpe kønsbestemt vold, og der foreslås lovgivning med henblik herpå⁶.

Europa-Parlamentet har gentagne gange opfordret Kommissionen til at fremsætte forslag til lovgivning om vold mod kvinder og vold i hjemmet og om kønsbestemt cybervold. Europa-Parlamentet har senest vedtaget to lovgivningsmæssige initiativbetænkninger baseret på artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det anmoder Kommissionen⁷ om henholdsvis at fremsætte forslag til bekæmpelse af kønsbestemt vold og cybervold⁸ og at tilføje kønsbestemt vold som et nyt kriminalitetsområde, jf. artikel 83, stk. 1, i TEUF⁹.

- **Formål med forslaget**

Dette forslag har til formål at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet for at sikre et højt sikkerhedsniveau og fuld udøvelse af de grundlæggende rettigheder i Unionen, herunder retten til ligebehandling og ikkeforskelsbehandling af kvinder og mænd. Forslaget bidrager således til oprettelsen af **et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (afsnit V i TEUF)**. For at nå disse mål vil forslaget:

- gøre de nuværende EU-retsakter, der er relevante for bekæmpelsen af vold mod kvinder og vold i hjemmet, mere effektive
- skabe opadgående konvergens og udfylde huller i forbindelse med beskyttelse, adgang til domstolsprøvelse, forebyggelse og koordinering og samarbejde

⁴ Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, "Combating gender-based violence: Cyberviolence, European added value assessment, 2021".

⁵ COM(2020) 152 final.

⁶ COM(2021) 102 final.

⁷ Henvielse til artikel 225 i TEUF.

⁸ Beslutning af 14. december 2021 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af kønsbaseret vold: cybervold (2020/2035(INL))

⁹ Beslutning af 16. september 2021 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af kønsbaseret vold som et nyt kriminalitetsområde som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i TEUF (2021/2035(INL)).

- tilpasse EU-retten til etablerede internationale standarder.

Med forslaget kriminaliseres bestemte former for vold, som i uforholdsmæssig høj grad rammer kvinder, og ofres rettigheder styrkes, idet der gøres brug af det eksisterende retsgrundlag som fastsat i artikel 82, stk. 2, og 83, stk. 1, i TEUF. Det sikres derved, at sådanne strafbare handlinger retsforfølges effektivt, og det bidrager til at udrydde vold mod kvinder og vold i hjemmet og i højere grad støtte og beskytte ofrene. En øget tillid til andre medlemsstaters retsregler vil bidrage til at sikre gensidig anerkendelse af domme og afgørelser i straffesager og forbedre det retlige samarbejde i straffesager.

Et vigtigt referencepunkt for forslaget er Europarådets konvention fra 2014 til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("**Istanbulkonventionen**"¹⁰). Istanbulkonventionen er den mest vidtgående anerkendte internationale ramme til på omfattende vis at bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Nærværende forslag tager sigte på at nå konventionens mål inden for rammerne af EU's kompetenceområde ved at supplere gældende EU-ret og medlemsstaternes nationale lovgivning på de områder, der er omfattet af konventionen. Både i de medlemsstater, der har ratificeret Istanbulkonventionen, og i dem, der ikke har gjort det¹¹, er der behov for foranstaltninger. Under det forberedende arbejde blev der konstateret et behov for foranstaltninger på områderne adgang til domstolsprøvelse, herunder minimumsregler for definitioner og sanktioner i relation til bestemte strafbare handlinger, ofres rettigheder og beskyttelse i forbindelse med straffesager, specialiseret støtte til ofre, forebyggelse af denne form for vold og større koordinering og tættere samarbejde på EU-plan og nationalt plan. De relevante EU-standarder er fragmenterede på tværs af flere retsakter og har ikke ført til en effektiv overvågning og håndhævelse. Indsatsen på nationalt plan er hovedsagelig blevet iværksat på grundlag af Istanbulkonventionen, men overvågningen af konventionens gennemførelse¹² viser, at der fortsat er mangler. I lyset af hvordan volden mod kvinder og volden i hjemmet har udviklet sig i de seneste årtier, er det usandsynligt, at omfanget af disse typer strafbare handlinger vil mindskes, uden at der gøres en indsats på EU-plan.

Derudover tages der i dette forslag hensyn til de seneste fænomener såsom **cybervold mod kvinder**, som ikke specifikt behandles i Istanbulkonventionen. Cybervolden har været stigende i kølvandet på brugen af internettet og IT-redskaber. Det er ofte en udvidelse af den vold, ofre udsættes for offline. Trods den udbredte cybervold har lovgivningen på området hidtil været meget fragmenteret, og der er konstateret betydelige huller i lovgivningen på både EU-plan og medlemsstatsplan.

På nuværende tidspunkt findes der ingen specifik EU-retsakt, der på omfattende vis behandler vold mod kvinder og vold i hjemmet. Dette direktiv vil være den første **retsakt, hvori denne form for vold specifikt behandles**. Foranstaltningerne er baseret på **anbefalingerne** fra ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet ("**GREVIO**")¹³, som er et uafhængigt ekspertorgan med ansvar for overvågningen af gennemførelsen af Istanbulkonventionen. I forbindelse med foranstaltningerne tages der også hensyn til anbefalingerne fra internationale eksperter og organer på området, herunder i De Forenede

¹⁰ Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (CETS nr. 210), COM(2016) 111.

¹¹ Medlemsstater, som ikke har ratificeret Istanbulkonventionen: BG, CZ, HU, LT, LV og SK.

¹² Se midtvejsevalueringen fra ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet (GREVIO) i basisevalueringsrapporterne: <https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/-/mid-term-horizontal-review-provides-a-panoramic-view-of-the-implementation-of-the-istanbul-convention>.

¹³ Jf. fodnote 9.

Nationers regi, og deres overvejelser om internationalt anerkendt god praksis i forbindelse med bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. I de målrettede foranstaltninger vedrørende strafbare handlinger og ofres rettigheder fastsættes der **minimumsregler, som sætter medlemsstaterne i stand til at fastsætte højere standarder** og giver dem **fleksibilitet** til at tage hensyn til den landespecifikke situation.

Der foreslås navnlig følgende foranstaltninger:

- **Kriminalisering af visse former for vold**, som i uforholdsmæssig høj grad rammer kvinder, som ikke i tilstrækkelig grad bekæmpes på nationalt plan, og som falder ind under EU's ansvarsområde på grundlag af det eksisterende retsgrundlag. Det drejer sig om **kriminalisering af voldtægt på grundlag af manglende samtykke** (i nogle medlemsstater kræves der magtanvendelse eller trusler), **kvindelig kønslemlæstelse** og **visse former for cybervold**.
- **Styrkelse af ofres ret til domstolsprøvelse og ret til passende beskyttelse**, som direkte dækker de behov, som ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet har. Disse foranstaltninger omfatter følgende:
 - at sikre, at de nationale myndigheder er tilstrækkeligt rustet til at bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet
 - at sikre, at de nationale myndigheder behandler ofre på en kønssensitiv måde
 - at sikre en individuel vurdering af behovet for beskyttelse og støtte, som er skræddersyet til de specifikke behov hos ofre for vold mod kvinder eller vold i hjemmet
 - at sikre særlige beskyttelsesforanstaltninger for børn, der er ofre for vold mod kvinder eller vold i hjemmet
 - at sikre beskyttelse ved hjælp af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning og om beskyttelse
 - at sikre, at ofre rent faktisk kan kræve erstatning fra gerningsmanden
 - at sikre, at onlineindhold i forbindelse med cybervold fjernes, og at der er mulighed for domstolsprøvelse for de berørte brugere
 - at sikre, at der findes statslige organer, som kan bistå, rådgive og repræsentere ofre i retssager vedrørende vold mod kvinder eller vold i hjemmet.
- Ydelse af **støtte til ofre**, som er skræddersyet til de specifikke behov hos ofre for vold mod kvinder eller vold i hjemmet. Dette omfatter særlig støtte i tilfælde af seksuel vold og kvindelig kønslemlæstelse, adgang til nationale hjælpetjenester, øget adgang til krisecentre og omfattende støtte til ofre for seksuel chikane på arbejdspladsen. Det indebærer også målrettet støtte til ofre med særlige behov og risikogrupper, herunder kvinder, der flygter fra væbnede konflikter.
- **Forebyggelse** af vold mod kvinder og vold i hjemmet, herunder ved at skabe øget bevidsthed, uddanne fagfolk, som sandsynligvis kommer i kontakt med ofre, og arbejde med gerningsmænd.
- **Øget koordinering og samarbejde på nationalt plan og EU-plan** ved at sikre en tilgang, der involverer en række instanser, og større indsamling af data om vold mod kvinder og vold i hjemmet.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Der findes ikke en specifik EU-retsakt, der på omfattende vis behandler navnlig vold mod kvinder og vold i hjemmet. Der findes imidlertid flere EU-retsakter, som er relevante for ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Heri fastsættes der enten generelle regler, der også gælder for denne kategori af ofre, eller der fastsættes særlige regler for visse former for sådan vold. Nogle af de mest relevante er:

- **Direktiv 2012/29/EU** ("direktivet om ofres rettigheder")¹⁴:

Direktivet om ofres rettigheder finder anvendelse på alle ofre for kriminalitet. Heri fastsættes der minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, beskyttelse og støtte i EU. Der henvises også til ofre for kønsbestemt vold, ofre for seksuel vold og ofre for vold, der udøves af nærtstående personer. I direktivet fastsættes der imidlertid ikke særlige regler, der er skræddersyet til ofre for disse former for kriminalitet. Nærværende forslag supplerer reglerne i direktivet om ofres rettigheder med henblik på at dække de specifikke behov hos ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Ud over de mere specifikke foranstaltninger, som nærværende forslag indeholder, vil ofre fortsat være omfattet af de generelle bestemmelser i direktivet om ofres rettigheder.

- **Direktiv 2011/99/EU** ("direktivet om den europæiske beskyttelsesordre")¹⁵ og **forordning (EU) nr. 606/2013** ("forordningen om gensidig anerkendelse")¹⁶ – EU-regler om europæiske beskyttelsesordrer:

Disse to retsakter muliggør grænseoverskridende anerkendelse af afgørelser om beskyttelse, der er truffet i henhold til national ret. I henhold til nærværende initiativ skal medlemsstaterne give mulighed for at træffe afgørelser om øjeblikkelig bortvisning og om beskyttelse i deres nationale lovgivning. Initiativet danner derved grundlag for direktivet om den europæiske beskyttelsesordre og forordningen om gensidig anerkendelse.

- **Direktiv 2011/93/EU** ("direktivet om seksuelt misbrug af børn")¹⁷ og **direktiv 2011/36/EU** ("direktivet om bekæmpelse af menneskehandel")¹⁸:

Direktivet om seksuelt misbrug af børn og direktivet om bekæmpelse af menneskehandel indeholder bestemmelser om forebyggelse, beskyttelse, støtte og adgang til domstolsprøvelse for specifikke kategorier af ofre, nemlig ofre for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi samt menneskehandel. Disse mere specifikke direktivers standarder for kriminalisering af denne form for vold og de tilsvarende sanktioner vil fortsat finde anvendelse. Direktivet om bekæmpelse af menneskehandel vil fortsat regulere kriminaliseringen af

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre (EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 4).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse. Det er i øjeblikket ved at blive gennemgået for at vurdere, om der eventuelt fremover vil blive behov for ændringer under hensyntagen til den kriminalisering på EU-plan og de tilsvarende sanktioner, der indføres med dette direktiv.

Direktivet om seksuelt misbrug af børn vil fortsat finde anvendelse på seksuelt misbrug af børn. I artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastsættes det, at børn har ret til den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for deres trivsel, og at barnets tarv i forbindelse med foranstaltninger vedrørende børn, uanset om de træffes af offentlige myndigheder eller private institutioner, skal komme i første række. Det er indlysende, at beskyttelse inden for en specifik ramme med henblik på at kriminalisere voldtægt på grundlag af begrebet samtykke også bør udvides til at omfatte børn, for så vidt som de er i stand til at give gyldigt samtykke. Dette afhænger af, hvad den seksuelle lavalder, som reguleres på medlemsstatsniveau og varierer fra medlemsstat til medlemsstat, er. Da direktivet om seksuelt misbrug af børn allerede udgør en særlig ramme for alle børn, indføres der ved nærværende forslag de ændringer, der er nødvendige for at sikre sammenhæng ved hjælp af en målrettet ændring af nævnte direktiv. Med denne ændring indføres penetration som en yderligere skærpende omstændighed og begrebet manglende samtykke for børn over den seksuelle lavalder. Parallelt hermed er der også ved at blive foretaget en evaluering af direktivet om seksuelt misbrug af børn, hvilket i 2023 kan munde ud i et forslag til omarbejdning. Det vil give mulighed for med nærværende forslag at sikre den overordnede sammenhæng i den særlige ramme for beskyttelse af børn mod alle former for seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse.

Bestemmelserne i nærværende forslag vedrørende ofres rettigheder samt beskyttelse af og støtte til dem og forebyggelse af vold mod kvinder eller vold i hjemmet (kapitel 3-5) finder også anvendelse på ofre, der er omfattet af direktivet om seksuelt misbrug af børn og direktiverne om bekæmpelse af menneskehandel, når sådanne handlinger også klassificeres som vold mod kvinder eller vold i hjemmet.

- **Rådets direktiv 2004/80/EF** ("direktivet om erstatning til ofre for forbrydelser")¹⁹:

Direktivet om erstatning til ofre for forbrydelser gør det muligt for personer, der har været ofre for forsætlige voldsforbrydelser, at søge om erstatning fra staten. Nærværende initiativ styrker ofres ret til adgang til erstatning yderligere ved at styrke retten til erstatning fra gerningsmanden, bl.a. ved at fastsætte minimumsregler for ydelse af en sådan erstatning.

- I "**direktivet om ligestilling mellem kønnene**"²⁰ fastsættes det, at kønsbestemt og seksuel chikane på arbejdspladsen og i forbindelse med adgang til varer og tjenesteydelser strider mod princippet om ligebehandling af mænd og kvinder. I henhold til direktiverne skal medlemsstaterne forbyde en sådan adfærd, sikre ofrene

¹⁹ Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 15).

²⁰ Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ([EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37](#)), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) ([EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23](#)) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF ([EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1](#)).

retsmidler (herunder erstatning) og fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har en afskrækkende virkning. Nærværende direktiv supplerer disse instrumenter ved, at der heri fastsættes minimumsstandarder for støtte til og adgang til domstolsprøvelse for ofre for denne form for chikane.

- **Forslaget til forordning om et indre marked for digitale tjenester** ("forordningen om digitale tjenester")²¹: Med forslaget til forordningen om digitale tjenester sigter Kommissionen mod at beskytte de grundlæggende rettigheder online og håndtere risici på nettet, herunder risikoen for kvinders sikkerhed på nettet. I forslaget til forordning om digitale tjenester fastsættes der en generel ramme for myndighedstilsyn, ansvarlighed og gennemsigtighed for udbydere af onlinetjenester. Nærværende forslag gør forordningen om digitale tjenester mere effektiv på to afgørende områder:
 - Forordningen om digitale tjenester indeholder due diligence-forpligtelser for visse udbydere af formidlingstjenester med henblik på at bekæmpe ulovligt onlineindhold. Den indeholder ikke en definition på EU-plan af, hvad der udgør et sådant ulovligt indhold. Nærværende forslag supplerer forslaget til forordning om digitale tjenester, idet det foreslås at medtage minimumsregler for strafbare handlinger i form af cybervold.
 - Nærværende forslag sikrer, at de nationale retslige myndigheder har beføjelse til at udstede påbud til udbydere af formidlingstjenester om at reagere på bestemte typer ulovligt indhold, der svarer til cybervold som omhandlet i dette forslag.
- **Forslag om at tiltræde Istanbulkonventionen**

I 2016 foreslog Kommissionen, at EU skulle tiltræde Istanbulkonventionen²², hvorefter Kommissionen og formandskabet for Rådet i 2017 undertegnede konventionen på EU's vegne. Indtil nu er EU's tiltrædelsesproces ikke afsluttet, da Rådet endnu ikke har vedtaget den endelige afgørelse om indgåelse. Afslutningen af EU's tiltrædelse af konventionen er fortsat en prioritet for Kommissionen. Foranstaltningerne i nærværende forslag har til formål at nå konventionens mål inden for rammerne af EU's kompetenceområder og dermed øge den beskyttelse, konventionen giver. Når EU tiltræder konventionen, vil nærværende initiativ udgøre en gennemførelse af konventionen på disse områder.

Kommissionen har vurderet alle de EU-retsakter, der er relevante for bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet og for ofres rettigheder i forhold til målene i dette forslag. Kommissionen har taget hensyn til resultatet af denne vurdering ved udarbejdelsen af dette forslag (se bilag 8 til konsekvensanalyserapporten). Dette forslag er derfor i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i eksisterende EU-lovgivning.

²¹ Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF (COM(2020) 825 final af 15.12.2020).

²² Europa-Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (COM(2016) 111 final af 4.3.2016). Europa-Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (COM(2016) 109 final af 4.3.2016).

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er i overensstemmelse med traktatens mål om at sikre et højt sikkerhedsniveau inden for EU's område med frihed, sikkerhed og retfærdighed som fastsat i afsnit V i TEUF og udøvelsen af de grundlæggende rettigheder i EU. Det er også i overensstemmelse med en lang række EU-politikker, hvor behovet for at bekæmpe kønsbestemt vold fremhæves. Dette mål har en fremtrædende plads i den samlede EU-strategi om barnets rettigheder²³, EU-strategien for ofres rettigheder (2020-2025)²⁴, strategien for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025²⁵, strategien for rettigheder for personer med handicap 2021-2030²⁶ og handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder²⁷. EU's kønshandlingsplan III²⁸ gør bekæmpelse af kønsbestemt vold til en af prioriteterne i EU's optræden udadtil.

Kommissionen vedtog en meddelelse om et mere inklusivt og beskyttende Europa: udvidelse af listen over strafbare handlinger i EU til hadefuld tale og hadforbrydelser²⁹ med henblik på vedtagelse af en rådsafgørelse om udvidelse af listen over strafbare handlinger i artikel 83, stk. 1, i TEUF til hadefuld tale og hadforbrydelser ("EU-initiativ vedrørende kriminalitet"). Hadefuld tale og hadforbrydelser underminerer selve grundlaget for et demokratisk og pluralistisk samfund og de fælles værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU. Det særligt alvorlige ved disse typer adfærd i betragtning af deres indvirkning på de grundlæggende rettigheder og værdier og deres grænseoverskridende karakter kræver en fælles indsats på EU-plan. For navnlig at imødegå den kraftige stigning i offentlighedens tilskyndelse til vold og had online på grundlag af tildelt eller socialt køn, navnlig kvindefjendsk tilskyndelse til had og vold, fastsættes der i dette direktiv minimumsregler for definitionen af og sanktionerne for strafbare handlinger i form af denne type cybervold. Efter vedtagelsen af Rådets afgørelse om tilføjelse af hadefuld tale og hadforbrydelser som et nyt retsgrundlag til artikel 83, stk. 1, i TEUF vil Kommissionen kunne fremsætte forslag til yderligere lovgivning for at harmonisere, hvad der skal forstås ved hadefuld tale og hadforbrydelser, ved at tilføje beskyttede grunde.

- **Forslagets overensstemmelse med klimamålene**

²³ Europa-Kommissionen, "Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. EU-strategi om barnets rettigheder" (COM(2021) 142 final af 24.3.2021).

²⁴ Europa-Kommissionen, "Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. EU-strategi for ofres rettigheder" (2020-2025) (COM(2020) 258 final af 24.6.2021).

²⁵ Europa-Kommissionen, "Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025" (COM(2020) 698 final af 12.11.2020).

²⁶ Europa-Kommissionen, "Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. En Union med lige muligheder: Strategi for rettigheder for personer med handicap 2021-2030" (COM(2021) 101 final af 3.3.2021).

²⁷ Europa-Kommissionen, "Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder" (COM(2021)102 final af 4.3.2021). Ligestilling mellem kønnene er også det andet princip i den europæiske søjle for sociale rettigheder, som har til formål at sikre og fremme ligebehandling af kvinder og mænd på alle områder, herunder bekæmpelse af kønsbestemt vold.

²⁸ Europa-Kommissionen, "Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet. EU's kønshandlingsplan III — En ambitiøs dagsorden for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i EU's optræden udadtil" (JOIN(2020) 17 final af 25.11.2020).

²⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Et mere inklusivt og beskyttende Europa: udvidelse af listen over strafbare handlinger i EU til hadefuld tale og hadforbrydelser (COM(2021) 777 final af 9.12.2021).

Som det fremgår af konsekvensanalysen, forventes der ingen miljøvirkninger.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Dette forslag har hjemmel i en kombination af artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, i TEUF.

I artikel 83, stk. 1, i TEUF fastsættes retsgrundlaget for minimumsregler for, hvad der skal anses for at udgøre strafbare handlinger, samt for straffene i relation til seksuel udnyttelse af kvinder og børn og IT-kriminalitet.

Begrebet "seksuel udnyttelse" i artikel 83, stk. 1, i TEUF kan forstås som enhver faktisk udnyttelse eller ethvert forsøg på udnyttelse af en sårbar stilling, af forskelle i magtforhold eller af tillid, herunder, men ikke kun for at opnå økonomiske, sociale eller politiske fordele af en seksuel akt med en anden person. Elementet af udnyttelse kan henvise til opnåelse af magt eller dominans over en anden person med henblik på seksuel behovstilfredsstillelse, økonomisk gevinst og/eller forfremmelse. Disse elementer er forudsætningen for at tale om strafferetlige handlinger i form af voldtægt og kvindelig kønslemlæstelse. Kvindelig kønslemlæstelse er en praksis, der indebærer udnyttelse, og som foretages med henblik på at bevare og hævde dominans over kvinder og piger og for at udøve social kontrol over piger og kvinders seksualitet. Det foretages undertiden i forbindelse med børneægteskaber eller tvangsægteskaber eller vold i hjemmet. Dette afspejler den typiske magtbalance mellem kvinder og mænd i sådanne tilfælde, som også er fremherskende i forbindelse med voldtægt.

Begrebet "IT-kriminalitet" i artikel 83, stk. 1, i TEUF omfatter strafbare handlinger i relation til brugen af informations- og kommunikationsteknologi eller er uløseligt forbundet hermed. Brugen af denne teknologi som angrebsmiddel kan forstærke den strafbare handlings grovhed med hensyn til kvantitet, kvalitet, intensitet, valg af mål og varighed i et omfang, som ikke kan opnås på anden vis. Minimumsreglerne om strafbare handlinger, der svarer til cybervold mod kvinder i dette forslag, vedrører sådanne strafbare handlinger, som er uløseligt forbundet med onlinemiljøet og brugen af denne teknologi.

Artikel 82, stk. 2, i TEUF udgør retsgrundlaget for fastsættelse af minimumsregler for kriminalitetsofres rettigheder, i den udstrækning det er nødvendigt for at lette den gensidige anerkendelse af domme og retsafgørelser samt det politimæssige og retlige samarbejde i straffesager med en grænseoverskridende dimension.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Vold mod kvinder og vold i hjemmet er udbredt i EU, og covid-19-pandemien har forværret situationen. Denne vold har indvirkning på millioner af mennesker i EU, fører til overtrædelser af de grundlæggende rettigheder og medfører betydelige omkostninger. Dette skaber et særligt behov for at bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet på et fælles grundlag på EU-plan.

Cybervold mod kvinder, herunder i forbindelse med vold i hjemmet, er opstået som en ny form for vold, der spredes og forstærkes i de enkelte medlemsstater via internettet. I lyset af cybervoldens iboende grænseoverskridende dimension vil medlemsstaternes indsats hver for sig ikke være tilstrækkelig til at løse dette problem.

Alle medlemsstater bekæmper vold mod kvinder og vold i hjemmet via lovgivningen og politikker, men i forskellig grad. De mange forskellige tilgange skaber retlig usikkerhed om

disse ofres rettigheder på tværs af EU. Fragmenteringen på regionalt og lokalt plan er endda endnu større.

EU bistår allerede medlemsstaterne med at håndtere denne form for vold ved hjælp af finansiering, politiske foranstaltninger og relevante horisontale retlige retsforskrifter. Det er imidlertid nødvendigt med målrettede lovgivningsmæssige foranstaltninger på EU-plan for at gøre de eksisterende foranstaltninger mere effektive og yderligere styrke Unionens instrumenter til bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ved at fastsætte minimumsregler. For de medlemsstater, der er part i Istanbulkonventionen, vil EU's foranstaltninger støtte konventionens gennemførelse. Nærværende forslag vil muliggøre yderligere koordinerede foranstaltninger i hele EU og håndhævelse på EU-plan. Nærværende forslag har til formål at finde den rette balance mellem at sikre, at de forpligtelser, der fastsættes heri, er effektive, og give medlemsstaterne fleksibilitet til at tage hensyn til særlige nationale forhold og behov, når de gennemfører reglerne heri.

For at sikre ligebehandling af ofre i hele EU vil initiativet sikre opadgående konvergens ved at fastsætte minimumsregler for rettighederne for ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Disse regler har til formål at støtte og beskytte ofre for denne form for vold før, under og efter straffesagen og indføre minimumsregler for, hvad der udgør strafbar adfærd, og straffene herfor, når der findes huller i reglerne for kriminalisering. I forslaget fastsættes minimumsniveauet for de maksimale straffe, der finder anvendelse på de strafbare handlinger, der er anført i forslaget. Forslaget lader det derfor være op til medlemsstaterne at fastsætte minimumssanktionerne.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget tager sigte på en omfattende bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Det indebærer, at der træffes foranstaltninger fra forskellige vinkler med henblik på at forhindre denne form for vold, beskytte og støtte ofrene, sikre adgang til domstolsprøvelse, hvis der alligevel forekommer vold, og sikre koordinering mellem alle relevante aktører.

En lang række undersøgelser (f.eks. den omfattende undersøgelse foretaget af det europæiske netværk af juridiske eksperter inden for ligestilling og ikkeforskelsbehandling³⁰ og den tilbundsående undersøgelse foretaget af Europa-Parlamentets Temaafdeling for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender³¹) viser, at kun en samlet tilgang, som tager sigte på alle dele af problemet i en enkelt EU-retsakt, som pålægger medlemsstaterne minimumsregler, effektivt kan bidrage til at udrydde vold mod kvinder og vold i hjemmet og til at sikre en mere effektiv, målrettet støtte og beskyttelse med henblik på at dække de særlige behov, som ofre for denne form for vold har. En indsats bestående af et patchwork af forskellige EU-retsakter, som hver især er rettet mod sit eget mål, vil ikke give sådanne resultater.

Kommissionen overvejede flere politiske løsningsmodeller i forbindelse med dette forslag:

³⁰ Det europæiske netværk af juridiske eksperter inden for ligestilling og ikkeforskelsbehandling. "Criminalisation of gender-based violence against women in European States, including ICT-facilitated violence. A special report", 2021, kan ses her <https://www.equalitylaw.eu/downloads/5535-criminalisation-of-gender-based-violence-against-women-in-european-states-including-ict-facilitated-violence-1-97-mb> (EELN 2021).

³¹ "Tackling violence against women and domestic violence in Europe – The added value of the Istanbul Convention and remaining challenges", 2020, kan ses her [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/658648/IPOL_STU\(2020\)658648_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/658648/IPOL_STU(2020)658648_EN.pdf)

- den første består hovedsagelig af foranstaltninger til gennemførelse af Istanbulkonventionens standarder i EU-retten på de områder, der hører under EU's kompetenceområde
- den anden, som bygger på de foranstaltninger, der er skitseret i den første løsningsmodel, og indfører mere omfattende og detaljerede foranstaltninger for at sikre højere minimumsstandarder, lette håndhævelsen heraf og afhjælpe yderligere mangler, herunder vedrørende cybervold, idet der tages hensyn til anbefalingerne fra ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet i forbindelse med dens overvågning af konventionen. Denne løsningsmodel blev yderligere opdelt i to delløsninger (2A og 2B), hvor delløsning 2B består af mere vidtrækkende forpligtelser vedrørende seksuel chikane, domstolsprøvelse, beskyttelse af ofre og dataindsamling.

Dette forslag er baseret på løsningsmodel 2A, eftersom det sikrer det mest effektive sæt foranstaltninger, samtidig med at proportionalitetsprincippet overholdes. Valget er baseret på en forudgående tilbundsgående analyse af konsekvenserne af de forskellige løsningsmodeller for de grundlæggende rettigheder samt de samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser. Det er også baseret på en omhyggelig analyse af de politiske løsningsmodellens effektivitet og konsistens. Overordnet set viste løsningsmodel 2A sig at være bedre med hensyn til at bidrage til disse områder og give en højere nettofordel. Den forventes at sikre vidtgående **beskyttelse af de grundlæggende rettigheder** og forbedre **den sociale situation for ofre og for samfundet generelt** takket være dens omfattende sæt forpligtelser.

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og behovet for en EU-indsats fastsættes der i dette forslag minimumsregler med henblik på at styrke medlemsstaternes indsats inden for forebyggelse og beskyttelse af og støtte til ofre, domstolsprøvelse og koordinering. Forslaget vil øge retssikkerheden, sikre en effektiv håndhævelse og forbedre beskyttelsen af ofre. For første gang udarbejdes der en målrettet og koordineret EU-tilgang til bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Denne tilgang er baseret på et sæt minimumsregler, som tilføjer merværdi til de eksisterende nationale regler, EU-regler og internationale regler, samtidig med at medlemsstaterne får fleksibilitet til at gennemføre dem.

- **Valg af retsakt**

Inden for rammerne af det retsgrundlag, der er valgt til forslaget, er et direktiv vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure et passende instrument. Forslaget har til formål at sikre forenkling til gavn for de berørte fagfolk og ofre ved på en gennemsigtig måde at samle de relevante EU-regler i en enkelt retsakt.

I stedet for at ændre de eksisterende retsakter har Kommissionen valgt at fremsætte forslag til et særligt direktiv om vold mod kvinder og vold i hjemmet. Reglerne i dette direktiv vil finde anvendelse ud over de regler, der er fastsat i direktivet om ofres rettigheder, som er EU's generelle retlige ramme for ofres rettigheder. I nogle af direktivets bestemmelser fastsættes der specifikke foranstaltninger, som supplerer de generelle regler på samme måde som for ofre for andre typer strafbare handlinger såsom ofre for menneskehandel, for seksuel udnyttelse af børn og for terrorisme.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ved udarbejdelsen af konsekvensanalysen vurderede Kommissionen virkningerne af de relevante bestemmelser i den eksisterende EU-ret om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Dette blev ledsaget af en kortlægning af medlemsstaternes politik og lovgivningsmæssige foranstaltninger.

Det forberedende arbejde byggede også på de seneste overvågningsrapporter om direktivet om ofres rettigheder³² og direktivet om den europæiske beskyttelsesordre³³. Kommissionen gennemførte dette arbejde i samordning med den kommende generelle evaluering af direktivet om ofres rettigheder, direktivet om seksuelt misbrug af børn og direktivet om bekæmpelse af menneskehandel.

Analysen viser, at der i den relevante EU-lovgivning på meget selektiv vis er fastsat bestemmelser om rettigheder for ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Det er sket inden for rammerne af lovgivning, som ikke primært vedrører disse typer vold (se ovenfor om samspillet med eksisterende EU-lovgivning for at få et overblik over den nuværende situation). EU-foranstaltningerne er ikke udtrykkeligt rettet mod ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. De relevante forpligtelser er ikke specifikke nok for ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet eller giver medlemsstaterne for vide skønsmæssige. Derudover er den relevante EU-lovgivning i gennemsnit over 10 år gammel. I al den tid er ofrenes behov ikke i tilstrækkelig grad blevet dækket, og det bør derfor tages fat på.

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen har i vid udstrækning hørt interessenterne for at informere dem om forberedelsen af dette lovgivningsinitiativ. Derved sigtede Kommissionen mod at indsamle ajourførte oplysninger og ekspertise og udvikle effektive foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet som anført i den interessentstrategi, der ligger til grund for initiativet. Kommissionen har også taget hensyn til de relevante resultater af tidligere høringer. I 2016 gennemførte Kommissionen en Eurobarometerundersøgelse om kønsbestemt vold, som omfattede et udsnit på over 27 000 respondenter fra alle EU's medlemsstater³⁴. Den har bidraget til udformningen og afprøvningen af de politiske løsningsmodeller.

Mange **interessenter** har opfordret EU til at træffe flere både lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet. I det følgende afsnit gives nærmere oplysninger om de individuelle høringer.

³² Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (COM(2020) 188 final) kan ses her: EUR-Lex - 52020DC0188 - DA - EUR-Lex (europa.eu).

³³ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre (COM(2020) 187 final) kan ses her: EUR-Lex - 52020DC0187 - DA - EUR-Lex (europa.eu).

³⁴ Europa-Kommissionen, Eurobarometer 449 Gender-based violence, 2016, kan ses her: (<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2115>). Se også Europa-Kommissionen, Eurobarometer 428 Gender Equality, 2015, her: (<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2048>), som viste, at vold mod kvinder (især seksuel vold) blev anset for at være et af de to områder, som EU bør tage fat på hurtigst muligt.

[Fra den 8. februar til den 10. maj 2021](#) blev der på [Kommissionens websted vedrørende høringer](#) afholdt **en åben offentlig høring vedrørende beskyttelse af ofre og sanktioner mod gerningsmænd**. Spørgsmålene til offentligheden omhandlede forskellige aspekter af forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. De vedrørte navnlig de relevante foranstaltninger i medlemsstaterne, behovet for yderligere regulering og de foretrukne løsningsmodeller. De vigtigste resultater var som følger:

- Undersøgelsen viste, at et af problemerne var, at offentligheden ikke er tilstrækkeligt bevidst om denne type vold eller betragter den som et privat anliggende. Derudover viste undersøgelsen, at der ikke findes nok tjenester og ikke er truffet nok foranstaltninger til at styrke ofrenes stilling og opfordre dem til at tale om problemet. Hvad angår **mulige yderligere forebyggende foranstaltninger**, fandt de fleste det vigtigt at bekæmpe skadelige kønsstereotyper.
- 66 % af respondenterne mente, at det er nødvendigt at forbedre de nuværende strukturer for at **informere ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet** om deres rettigheder, hvilke **tjenester** de kan henvende sig til, og hvordan der følges op på deres **klager**. Hvad angår rettidigheden af disse oplysninger og deres tilgængelighed, fandt respondenterne overvejende, at oplysningerne ikke blev givet hurtigt nok (43 %), var svære at finde (42 %) og var inkonsekvente og spredt på forskellige kilder (42 %).
- 73 % af respondenterne mente, at der er behov for **yderligere foranstaltninger for at forbedre adgangen til domstolsprøvelse** i sager om vold mod kvinder og vold i hjemmet på både nationalt plan og EU-plan.
- På spørgsmålet om, hvorvidt **støttetjenesterne** systematisk tager højde for behovene hos ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet, svarede halvdelen (48 %), at det troede de ikke. På spørgsmålet om, hvorvidt ofre modtager oplysninger om støttetjenester rettidigt og på et sprog, de forstår, divergerede synspunkterne, men en større andel af respondenterne svarede, at det vidste de ikke (41 %).
- Med hensyn til specifikke former for vold mod kvinder mente de fleste respondenter, at de primære huller i beskyttelsen mod kønsbestemt og seksuel chikane skyldtes, at den brede offentlighed (66 %) ikke anser denne form for chikane for at udgøre et reelt problem, at sanktionerne var utilstrækkelige (66 %), og at bestemmelserne på området ikke blev håndhævet effektivt (62 %).

Kommissionen gennemførte i sammenhæng hermed omfattende **målrettede høringer** med henblik på konsekvensanalysen og analysen af manglerne i de eksisterende lovgivningsmæssige rammer.

Kommissionen hørte medlemsstaterne skriftligt og i forbindelse med en workshop. Medlemsstaterne gav udtryk for, at de var åbne over for EU's indsats og fandt de påtænkte foranstaltninger relevante. Målrettede høringer af ikkestatslige og internationale organisationer viste, at der er stor opbakning til de mest ambitiøse foranstaltninger. Ikkestatslige organisationer understregede navnlig behovet for at forbedre forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltningerne ved at fastsætte minimumsregler på EU-plan, forbedre dataindsamlingen og adgangen til specialiserede tjenester og sørge for målrettede **uddannelsesprogrammer for fagfolk på tværs af sektorer**. Internationale organisationer fremhævede behovet for yderligere forebyggende foranstaltninger såsom **tidlig indgriben, forebyggelsesprogrammer** og uddannelse af relevante fagfolk.

Hvad angår beskyttelses- og støttetjenester, konstaterede de internationale organisationer, at der er **mangler en forståelse af kønsbestemt vold**, som kan føre til sekundær og gentagen

viktimering, intimidering og gengældelse. De konstaterede, at tilgange med et enkelt kontaktpunkt for at søge bistand er bedste praksis. Med hensyn til adgang til domstolsprøvelse fremhævede de manglerne med hensyn til adgang til erstatning fra staten eller gerningsmanden, navnlig for korte frister til at kræve erstatning og begrænsninger for ikkeøkonomiske skader (for bestemte typer strafbare handlinger).

Under den målrettede workshop, der blev afholdt med arbejdsmarkedets parter, støttede fagforeninger og arbejdsgivere målet om at bekæmpe seksuel chikane på arbejdspladsen og hilste yderligere foranstaltninger velkommen. Arbejdsgiverne var imidlertid tilbageholdende med hensyn til de forpligtelser, de ville blive pålagt. Arbejdsmarkedets parter understregede navnlig, hvor relevante **risikovurderinger** er i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder. Fagforeninger og arbejdsgivere understregede betydningen af den rolle, arbejdsmarkedets parter spiller på dette område.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

For at lette det forberedende arbejde bestilte Kommissionen en støtteundersøgelse foretaget af et eksternt konsulentfirma. Derudover anmodede den det europæiske netværk af juridiske eksperter inden for ligestilling og ikkeforskelsbehandling om at foretage en sammenlignende analyse af de strafferetlige bestemmelser, der finder anvendelse på kønsbestemt vold mod kvinder, herunder vold i hjemmet og cybervold, på nationalt plan i Europa. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) ajourførte desuden sin undersøgelse fra 2014 om omkostningerne ved vold mod kvinder. Dette materiale blev suppleret med væsentlige oplysninger fra andre eksisterende kilder, jf. bilag 1 til konsekvensanalysen.

- **Konsekvensanalyse**

I overensstemmelse med kravene om bedre regulering oprettede Kommissionen i september 2020 en tværfaglig styringsgruppe under ledelse af Generalsekretariatet, som skulle støtte udarbejdelsen af dette initiativ. Gruppen mødtes fire gange mellem september 2020 og oktober 2021 og deltog i flere skriftlige høringer.

I udkastet til konsekvensanalyse blev en række ikkelovgivningsmæssige og lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at nå initiativets mål behandlet. Hver af de valgte løsningsmodellers effektivitet og konsekvensen af dem blev vurderet, og det blev konkluderet, at en kombination af foranstaltninger i den foretrukne løsningsmodel var den mest rimelige i forhold til målet og den mest konsekvente i lyset af initiativets generelle og specifikke mål.

Hvad angår de forventede virkninger af den foretrukne løsningsmodel, viste den kvantitative analyse, at den ville have positive økonomiske virkninger. Navnlig kunne den lavere forekomst af vold mod kvinder og vold i hjemmet give økonomiske fordele på omkring 53,1 mia. EUR, og på lang sigt kunne de potentielt nå op på omkring 82,7 mia. EUR. Det største potentiale for økonomiske fordele skyldes nedbringelsen af omkostningerne ved ofrenes fysiske og følelsesmæssige skade (en anslået reduktion på et sted mellem 32,2 mia. EUR og 64,5 mia. EUR). På det sociale område vil virkningerne berøre forskellige interessenter, navnlig ofre, vidner, gerningsmænd, virksomheder, nationale myndigheder og samfundet som helhed. Den foretrukne løsningsmodel vil forbedre ofrenes sundhed, sikkerhed og livskvalitet (navnlig på grund af beskyttelses- og støtteforanstaltningerne). Den vil også øge ofrenes og vidnernes bevidsthed om og adgang til oplysninger om beskyttelses- og støttetjenester. Foranstaltninger vedrørende behandlingsprogrammer for gerningsmænd forventes at have en positiv indvirkning på deres holdninger og adfærd. For arbejdsgiverne vil opmærksomhed på, bedre forståelse af og øget støtte til arbejdstagere, der er ofre for

kønsbestemt chikane på arbejdspladsen, gøre det muligt at udvikle et sikkert arbejdsmiljø. Dette vil også have en positiv indvirkning på produktiviteten. De nationale myndigheder vil drage fordel af foranstaltninger med henblik på at fjerne retsusikkerhed og foranstaltninger vedrørende dataindsamling, hvilket vil gøre det muligt at udforme bedre nationale politikker til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. En øget anerkendelse af skadelige kønsstereotyper og normer i den brede offentlighed vil have en positiv indvirkning på samfundet som helhed.

Udkastet til konsekvensanalyserapporten blev forelagt for Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol den 15. september 2021 og drøftet den 13. oktober 2021. Efter at udvalget havde afgivet negativ udtalelse, blev en ændret udgave af rapporten forelagt den 1. december 2021. Udvalget noterede sig bestræbelserne på at forbedre konsekvensanalyserapporten som reaktion på dens indledende bemærkninger, men fastholdt ikke desto mindre sin negative udtalelse den 12. januar 2022.

Udvalget fandt, 1) at der i konsekvensanalyserapporten ikke i tilstrækkelig grad blev redegjort for virkningen af flere foranstaltninger på EU-plan og medlemsstatsplan i referencescenariet, 2) at konsekvensanalyserapporten ikke var tilstrækkelig klar med hensyn til de overordnede mål, og at behovet for en samlet tilgang ikke i tilstrækkelig grad blev begrundet 3) at de konkrete planlagte foranstaltninger i de forskellige løsningsmodeller samt kombinationerne af specifikke foranstaltninger ikke i tilstrækkelig grad blev præsenteret i konsekvensanalyserapporten, 4) at det reviderede sæt løsningsmodeller i den reviderede costbenefitanalyse ikke fuldt ud var medtaget i konsekvensanalyserapporten, og at den fortsat var uklar, hvad angår sammenligningen af løsningsmodeller, herunder med hensyn til de anvendte kriterier og den anvendte metodologi, og 5) at det ikke i tilstrækkelig grad blev vurderet, om den foretrukne løsning stod i rimeligt forhold til målet, herunder den valgte lex specialis-tilgang.

Nærværende forslag er baseret på en yderligere vurdering af nogle af de rejste spørgsmål. Hvilke foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe de konstaterede mangler, forklares i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene — "Follow-up to the second opinion of the Regulatory Scrutiny Board and additional information" (SWD(2022) 61, herefter "arbejdsdokumentet"). I arbejdsdokumentet forklares det navnlig, hvordan der i referencescenariet tages hensyn til, hvad der hidtil er opnået på dette politikområde på medlemsstatsniveau. Derved efterkommes udvalgets henstilling om at fremlægge en mere omfattende analyse af manglerne i medlemsstaternes gennemførelse af Istanbulkonventionen og den manglende reaktion på udviklingen på bl.a. det digitale område.

Som reaktion på bemærkningerne om manglen på klare mål præciseres det i arbejdsdokumentet, at formålet med forslaget er at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet som strafbare handlinger. I teksten til forslaget til direktiv skitseres de vigtigste mål, og det forklares, at disse mål skal nås ved at kriminalisere visse former for vold mod kvinder (herunder voldtægt, kvindelig kønslemlæstelse og strafbare handlinger vedrørende forskellige former for cybervold) og ved at styrke beskyttelsen af ofre, deres adgang til domstolsprøvelse og støtten til dem samt forebygge vold og sikre koordinering.

Med hensyn til valget af den politiske løsningsmodel indeholder arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene dokumentation baseret på evalueringen af relevante EU-retsakter og kortlægningen og mangelanalysen af medlemsstaternes lovgivning, og det forklares nærmere, hvorfor der blev valgt en samlet tilgang — et specifikt direktiv om vold

mod kvinder og vold i hjemmet — snarere end en ændring af de eksisterende horisontale retsakter.

Arbejdsmetoderne i henhold til Kommissionens regler om bedre regulering giver næstformanden med ansvar for interinstitutionelle forbindelser og fremsyn beføjelse til at godkende fortsættelsen af det initiativ, som Udvalget for Forskriftskontrol to gange har afgivet negativ udtalelse om. Det er også vigtigt at bemærke, at udtalelserne fra Udvalget for Forskriftskontrol udgør en vurdering af kvaliteten af konsekvensanalysen og ikke en vurdering af det relaterede lovgivningsforslag.

Kommissionen har også i lyset af aftalen med næstformanden med ansvar for interinstitutionelle forbindelser og fremsyn overvejet at gå videre med initiativet af følgende årsager:

- 1) initiativets *politiske betydning* for Kommissionen som fremhævet i de politiske retningslinjer
- 2) det forhold, at *det haster at træffe foranstaltninger* for at gøre fremskridt med hensyn til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet samt kønsbestemt cybervold, således som Europa-Parlamentet også har opfordret til
- 3) de *yderligere præciseringer og den fremlagte dokumentation* afhjælp på tilfredsstillende vis de mangler, som Udvalget for Forskriftskontrol havde påpeget, og der blev taget hensyn hertil i det tilpassede lovgivningsforslag.

Nærværende forslag er således baseret på en yderligere vurdering af nogle af de spørgsmål, som Udvalget for Forskriftskontrol rejste.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget til direktiv vil styrke beskyttelsen af en række grundlæggende rettigheder, navnlig:

- **retten til livet** (artikel 2 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder - "chartret"), **retten til respekt for menneskets integritet** (chartrets artikel 3), **forbuddet mod umenneskelig eller nedværdigende behandling** (chartrets artikel 4), **retten til respekt for privatliv og familieliv** (chartrets artikel 7), **retten til beskyttelse af personoplysninger** (chartrets artikel 8), fordi det indeholder foranstaltninger til beskyttelse af ofre, deres privatliv og deres personoplysninger og til forebyggelse af vold ved at kriminalisere bestemte typer adfærd, og sikre beskyttelsen af personer, der er i fare (baseret på en risikovurdering og opfølgende støtteforanstaltninger) samt sikre uddannelsen af relevante fagfolk, så de genkender denne type vold og reagerer hensigtsmæssigt
- **børns rettigheder** (chartrets artikel 24), f.eks. ved, at det anerkendes, at børn, der har været vidne til vold, er direkte ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet, at forslaget indeholder bestemmelser om specifikke foranstaltninger for at beskytte og støtte børn, og ved at forslaget sikrer, at sager behandles under hensyntagen til barnets tarv
- ofrets **ret til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol** (chartrets artikel 47), f.eks. ved, at der sikres en mere effektiv efterforskning og retsforfølgning af vold mod kvinder og vold i hjemmet (f.eks. retsforfølgning ex officio af visse strafbare handlinger og i almenvellets interesse, at ofre gives mulighed for at anmelde sager online, at der indføres retningslinjer for de retshåndhævende

myndigheder og de retslige myndigheder), og at ofre sikres ret til at kræve fuld erstatning fra gerningsmanden og til at opnå en afgørelse i én enkelt retssag

- **ikkeforskelsbehandling og ligestilling mellem kvinder og mænd** (chartrets artikel 21 og 23), f.eks. ved, at vold mod kvinder og vold i hjemmet behandles som en alvorlig form for forbudt forskelsbehandling mellem kvinder og mænd, at risikoen for denne form for vold mod personer i sårbare situationer og grupper, der er udsat for en øget risiko, mindskes, og at der kræves målrettede bevidstgørelses- og oplysningsaktiviteter for at nå ud til risikogrupper og lette deres adgang til støttetjenester
- **retten til social bistand og til sundhedsbeskyttelse** (chartrets artikel 34 og 35), f.eks. ved, at der sørges for specialiserede støttetjenester, navnlig for ofre for seksuel vold (f.eks. øjeblikkelig lægehjælp, indsamling af retsmedicinsk dokumentation i tilfælde af voldtægt, psykologisk rådgivning og traumebehandling).

I forslaget til direktiv tages der behørigt hensyn til **uskyldsformodningen og retten til et forsvar** (chartrets artikel 48) samt **legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf** (chartrets artikel 49). Med hensyn til **retten til ytringsfrihed** (chartrets artikel 11) er bestemmelserne om fjernelse eller blokering af ulovligt indhold begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt og rimeligt for at nå direktivets mål.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget til direktiv forventes at medføre følgende omkostninger for EU-budgettet:

- udvikling og anvendelse af et dataindsamlingsværktøj — en engangsomkostning, der afholdes af Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE)
- teknisk vedligeholdelse og drift af dataindsamlingsværktøjet — tilbagevendende omkostning, der afholdes af EIGE
- udvikling og anvendelse af fælles dataopdelinger og -metoder i samarbejde med medlemsstaterne — tilbagevendende omkostning, der afholdes af EIGE
- udvikling af retningslinjer med henblik på at harmonisere og standardisere kriminalitetsstatistikker over vold mod kvinder og vold i hjemmet, som skal støtte medlemsstaterne i forbindelse med indsamlingen af data — tilbagevendende omkostning, der afholdes af EIGE.

Omkostningerne for EIGE er forklaret nærmere i den ledsagende finansieringsoversigt. EIGE vil i alt have behov for følgende finansielle og menneskelige ressourcer til den administrative dataindsamling:

- engangsomkostninger til etablering — 200 000 EUR
- årlige vedligeholdelses- og driftsomkostninger — 750 000 EUR
- personale — en (fuldtidsækvivalent) midlertidig ansat fra 2025 og to (fuldtidsækvivalenter) kontraktansatte fra 2025 (tre i alt).

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Medlemsstaterne vil skulle gennemføre direktivet to år efter dets ikrafttræden. De vil skulle meddele Kommissionen deres nationale gennemførelsesforanstaltninger. Derudover vil medlemsstaterne skulle rapportere til Kommissionen om direktivets gennemførelse 7 år efter dets ikrafttræden. Herefter skal der regelmæssigt aflægges rapport i form af et spørgeskema til medlemsstaterne. De strengere dataindsamlingskrav i dette forslag vil danne grundlag for overvågning og evaluering af initiativets virkninger i forhold til dets specifikke mål. Overvågningen og evalueringen af forslaget vil primært ske på grundlag af de nuværende harmoniserede indikatorer, der er udviklet af EIGE. Dette arbejde vil blive støttet og suppleret af de planlagte harmoniseringsforanstaltninger vedrørende indsamling af opdelte administrative data (herunder fra retshåndhævende myndigheder, domstole og social- og sundhedstjenester) og forpligtelsen til at foretage regelmæssige undersøgelser om vold mod kvinder og vold i hjemmet og sende de relevante data til Kommissionen (Eurostat). De nærmere detaljer vil blive beskrevet i en overvågnings- og håndhævelsesplan, som Kommissionen vil udarbejde.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kapitel 1 indeholder generelle bestemmelser, herunder genstanden (artikel 1), og der lægges særlig vægt på de ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet, som har en øget risiko for at blive udsat for denne form for vold (artikel 2) Anvendelsesområdet for nærværende forslag omfatter strafbare handlinger som defineret deri og vold mod kvinder eller vold i hjemmet som kriminaliseret i henhold til EU-retten eller national lovgivning (artikel 3). Dette kapitel indeholder også definitioner af de centrale begreber, der anvendes i direktivet (artikel 4).

Kapitel 2 indeholder bestemmelser om minimumsregler for, hvad der udgør strafbare handlinger, og straffene herfor på grundlag artikel 83, stk. 1, i TEUF. Disse strafbare handlinger vedrører visse former for vold mod kvinder eller vold i hjemmet, som omfatter seksuel udnyttelse af kvinder og børn eller IT-kriminalitet. Selv om disse strafbare handlinger i uforholdsmæssig høj grad rammer kvinder, finder kriminaliseringen i henhold til dette kapitel anvendelse på alle ofre, herunder mænd og ikkebinære personer, undtagen i tilfælde af voldtægt og kvindelig kønslemlæstelse. På grund af retsgrundlaget i artikel 83, stk. 1, i TEUF, som alene omhandler seksuel udnyttelse af kvinder og børn, kriminaliseres de kun på EU-plan, når de begås mod kvinder eller børn. Kapitel 2 indeholder en minimumsharmonisering af strafbare handlinger i form af voldtægt mod kvinder (artikel 5) og kvindelig kønslemlæstelse (artikel 6). I lyset af det hurtige tempo, hvori den nuværende digitale omstilling og stigningen i cybervold sker, fastsættes der også minimumsregler for visse former for IT-kriminalitet: deling af intimt eller manipuleret materiale uden samtykke (artikel 7), strafbare handlinger vedrørende cyberstalking (artikel 8), strafbare handlinger vedrørende cyberchikane (artikel 9) og tilskyndelse på nettet til had eller vold (artikel 10). Artikel 11 indeholder bestemmelser om anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til samt forsøg på sådanne strafbare handlinger. I artikel 12 fastsættes minimumsniveauet for den maksimale sanktion for de strafbare handlinger, der er fastsat i artikel 5-11, og i artikel 13 præciseres de skærpene omstændigheder. Reglerne vedrørende jurisdiktion og forældelsesfrister findes i artikel 14 og 15.

Kapitel 3 vedrører ofres beskyttelse mod og adgang til domstolsprøvelse af alle former for vold mod kvinder eller vold i hjemmet. Dette kapitel finder anvendelse på alle ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. I forslaget fokuseres der primært på de former for vold, der i

uforholdsmæssig høj grad rammer kvinder, men det udelukker ikke mænd eller ikkebinære personer fra at være omfattet af ofres rettigheder, hvis de bliver ofre for denne form for vold, herunder vold i hjemmet.

Dette kapitel indeholder regler om anmeldelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for at sikre, at sådanne strafbare handlinger let kan retsforfølges (artikel 16). Dette indebærer en hurtig behandling af sådanne anmeldelser og incitament til, at sådanne strafbare handlinger anmeldes, f.eks. ved i visse tilfælde at fjerne de hindringer, som reglerne om tavshedspligt pålægger, at sikre, at børn let kan anmelde overtrædelser, og at sikre, at personer uden dokumenter eller med usikker opholdsstatus ikke frygter at anmelde vold. Sidste aspekt indebærer på ingen måde i medfør af dette direktiv en ret til opholdsstatus for personer, der anmelder vold. Ved artikel 17 sikres det, at strafbare handlinger efterforskes og retsforfølges effektivt, at der er tilstrækkelig ekspertise og tilstrækkelige ressourcer, og at strafbare handlinger i form af voldtægt efterforskes og retsforfølges ex officio. I dette kapitel indføres der en individuel risikovurdering med henblik på at indkredse ofrenes behov for beskyttelse og støtte (artikel 18 og 19). Denne vurdering skal forstås som en integreret del af den eksisterende individuelle vurdering i henhold til direktivet om ofres rettigheder og skal skræddersys til de specifikke behov hos ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. I artikel 20 fastsættes der forpligtelser til at sikre, at ofre henvises til passende støttetjenester, f.eks. ved at sikre, at støttetjenesterne proaktivt rækker ud mod ofre. Samtidig har denne artikel til formål at sikre, at databeskyttelsesreglerne overholdes. I dette kapitel fastsættes det endvidere, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om afgørelser om øjeblikkelig bortvisning og om beskyttelse for at sikre, at ofrene beskyttes effektivt (artikel 21). I artikel 22 fastsættes det, at potentielle spørgsmål vedrørende ofrets seksuelle fortid udelukkes i forbindelse med efterforskningen og retssagen, uden at det berører retten til et forsvar. Dette kapitel indeholder også en forpligtelse til at give de retshåndhævende og de retslige myndigheder retningslinjer for at sikre, at ofre behandles korrekt under hele sagen, og at sager om vold mod kvinder og vold i hjemmet håndteres hensigtsmæssigt (artikel 23). I dette kapitel fastsættes det også, at nationale organer såsom ligestillingsorganer har kompetence til at bistå og rådgive ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet — begge alvorlige former for forskelsbehandling af kvinder (artikel 24). Sådanne organer har også søgsmålskompetence til at handle på ofrenes vegne i straffesager, når de skønner, at det er hensigtsmæssigt. I artikel 25 sikres det, at onlineindhold i forbindelse med strafbare handlinger i form af cybervold fjernes, og at der er mulighed for domstolsprøvelse for de berørte brugere. Ofres ret til at kræve erstatning fra gerningsmanden er omfattet af artikel 26.

Kapitel 4 indeholder bestemmelser om støtte til ofre, som disse kan modtage før, under og i et passende tidsrum efter straffesagen. I artikel 27 fastsættes de særlige tjenester, ordninger og særlige ressourcer i relation til de støttetjeneste, der yder specialiserede tjenester til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Dette kapitel indeholder endvidere bestemmelser om specifik og øjeblikkelig støtte til krisecentre for voldtægtsofre eller krisecentre, der kan henvises til i tilfælde af seksuel vold (artikel 28), og specialiseret støtte til ofre for kvindelig kønslemlæstelse (artikel 29). Medlemsstaterne bør også sikre, at ofre for seksuel chikane på arbejdspladsen kan gøre brug af rådgivningstjenester uden for arbejdspladsen, herunder rådgivning til arbejdsgivere om, hvordan sådanne strafbare handlinger håndteres på passende vis (artikel 30). Medlemsstaterne skal oprette nationale hjælpetjenester for ofre og sikre, at de fungerer under et harmoniseret EU-nummer (artikel 31). Der skal stilles specialiserede krisecentre eller anden midlertidig indkvartering til rådighed for ofre uden forskel for at sikre, at de får bistand til at vende tilbage til en selvstændig tilværelse, efter at de har været udsat for vold (artikel 32). Derudover skal medlemsstaterne yde passende beskyttelse og støtte til ofre, der er børn, idet der tages hensyn til barnets tarv (artikel 33). Dette omfatter tilvejebringelse af

sikre steder, hvor børn og forældre, som er gerningsmænd, og som har samværsret, kan mødes (artikel 34) Artikel 35 indeholder bestemmelser, der sikrer ofre, der tilhører risikogrupper, beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. lettere adgang for ofre med handicap.

Bestemmelserne i **kapitel 5** fokuserer på effektivt at forebygge vold mod kvinder og vold i hjemmet. Dette omfatter forpligtelsen til at gennemføre oplysningskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer og til at formidle relevante oplysninger bredt (artikel 36). De fagfolk, som det er mest sandsynligt kommer i kontakt med ofre, skal modtage uddannelse og målrettet information. Dette har til formål at sikre, at disse fagfolk kan reagere på en passende måde og finde frem til tilfælde af vold, og at de ansvarlige organisationer effektivt kan koordinere deres indsats (artikel 37). Artikel 38 indeholder bestemmelser om de behandlingsprogrammer, som på frivillig basis også er tilgængelige for personer, som frygter, at de vil begå sådanne strafbare handlinger.

Kapitel 6 indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes nationale politikker vedrørende vold mod kvinder og vold i hjemmet, men også bestemmelser om koordinering på EU-plan. For at strømline de nationale politikker og sikre en effektiv reaktion på disse former for vold på flere niveauer kræves det i henhold til artikel 39, at medlemsstaterne udpeger eller opretter et officielt organ, der skal koordinere og føre tilsyn med politikkerne på dette område. Dette suppleres af forpligtelsen i artikel 40 til at sikre en effektiv koordinering og et effektivt samarbejde mellem alle de myndigheder, der er involveret i at støtte ofre. Ikkestatslige organisationer spiller en central rolle med hensyn til at yde støtte til ofre og forebygge vold. I henhold til artikel 41 skal medlemsstaterne samarbejde med ikkestatslige organisationer og høre dem om relevante politikker. For at sikre, at cybervold som defineret i nærværende forslag håndteres hensigtsmæssigt, skal medlemsstaterne gøre det lettere for udbydere af formidlingstjenester at træffe selvregulerende foranstaltninger (artikel 42). Artikel 43 har til formål at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne for at sikre udvekslingen af bedste praksis med henblik på at gennemføre dette direktiv så effektivt som muligt. Dataindsamling og forskning er afgørende for at kunne udforme passende politiske foranstaltninger på området vold mod kvinder og vold i hjemmet. For at sikre, at der er sammenlignelige data tilgængelige på EU-plan, fastsættes der i artikel 44 regler for dataindsamling i alle medlemsstaterne. Som følge af EIGE's ekspertise og igangværende arbejde på området skal det støtte medlemsstaterne i forbindelse med udviklingen af en fælles metode og indsamlingen af data.

Kapitel 7 indeholder direktivets afsluttende bestemmelser. Ved artikel 45 ændres direktivet om seksuelt misbrug af børn for at sikre sammenhæng, idet penetration i seksuelt øjemed indføres som en strafbar handling, og det tydeliggøres, at de omstændigheder, hvorunder et barn over den seksuelle lavalder ikke gyldigt kan give sit samtykke, omfatter dem, der er omhandlet i artikel 5 i dette forslag. Artikel 46 vedrører beskyttelsesniveauet og artikel 47 medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser. Artikel 48 tydeliggør forbindelsen til andre direktiver og indeholder skadesklausuler. Heri præciseres det, at bestemmelserne finder anvendelse ud over bestemmelserne i direktivet om ofres rettigheder, direktivet om bekæmpelse af menneskehandel, direktivet om seksuelt misbrug af børn og [forslaget til forordning om digitale tjenester]. Det betyder, at ofre skal være omfattet af beskyttelsen i alle de direktiver, der finder anvendelse på dem. Artikel 49 indeholder en klausul om garanti mod forringelser. Artikel 50 indeholder bestemmelser om gennemførelsen af dette direktiv. I artikel 51 fastsættes det, hvornår direktivet træder i kraft, og i artikel 52 fastsættes det, hvem det er rettet til.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med dette direktiv er at skabe en samlet ramme for en effektiv bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet i hele Unionen. Det gøres ved at styrke og indføre foranstaltninger på følgende områder: definition af de relevante strafbare handlinger og sanktioner, beskyttelse af ofre og adgang til domstolsprøvelse, støtte til ofre, forebyggelse, koordinering og samarbejde.
- (2) Ligestilling mellem kvinder og mænd og ikkeforskelsbehandling er kerneværdier i Unionen og de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i henholdsvis artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"). Vold mod kvinder og vold i hjemmet bringer de selvsamme principper i fare og underminerer kvinders og pigers ret til ligestilling på alle livets områder.
- (3) Vold mod kvinder og vold i hjemmet udgør en overtrædelse af de grundlæggende rettigheder såsom retten til menneskelig værdighed, retten til menneskets liv og integritet, forbuddet mod umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger og børns rettigheder som nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (4) Dette direktiv bør finde anvendelse på strafbar adfærd, som omfatter vold mod kvinder eller vold i hjemmet, således som det er kriminaliseret i henhold til EU-retten eller national ret. Dette omfatter de strafbare handlinger, der er defineret i dette direktiv, nemlig voldtægt, kvindelig kønslemlæstelse, deling af intimt eller manipuleret materiale uden samtykke, cyberstalking, cyberchikane, tilskyndelse på nettet til vold eller had og strafbar adfærd, der er omfattet af andre EU-retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU² og 2011/93/EU³, som indeholder en

¹ EUT C af , s .

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

definition af strafbare handlinger i forbindelse med seksuel udnyttelse af børn og menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse. Derudover falder visse strafbare handlinger i henhold til national ret ind under definitionen af vold mod kvinder. Det omfatter strafbare handlinger såsom kvindedrab, seksuel chikane, seksuelt misbrug, stalking, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, tvangsaborter, tvangssterilisering og forskellige former for cybervold såsom seksuel chikane på internettet, cybermobning eller uopfordret modtagelse af utilsløret seksuelt indhold. Vold i hjemmet er en form for vold, som kan være specifikt kriminaliseret i henhold til national ret eller omfattet af de strafbare handlinger, der begås inden for familien eller husstanden eller mellem tidligere eller nuværende ægtefæller.

- (5) Foranstaltningerne i dette direktiv er udformet med henblik på at imødekomme kvinders og pigers specifikke behov, da de i uforholdsmæssig høj grad rammes af de former for vold, der er omfattet af dette direktiv, nemlig vold mod kvinder og vold i hjemmet. Det anerkendes imidlertid i dette direktiv, at andre personer også kan blive ofre for disse former for vold og bør være omfattet af de foranstaltninger, der er fastsat heri. Begrebet "offer" bør derfor henvise til alle personer uanset deres tildelte eller sociale køn.
- (6) Børn, der er vidner til vold mod kvinder eller vold i hjemmet, lider på grund af deres sårbarhed direkte følelsesmæssig skade, hvilket påvirker deres udvikling. Disse børn bør derfor betragtes som ofre og være omfattet af de målrettede beskyttelsesforanstaltninger.
- (7) Vold mod kvinder er et vedvarende udtryk for strukturel forskelsbehandling af kvinder som følge af et historisk ulige magtforhold mellem kvinder og mænd. Det er en form for kønsbestemt vold, der udøves af mænd, og som primært rammer kvinder og piger. Den har rødder i socialt konstruerede roller, adfærd, aktiviteter og egenskaber, som et givet samfund anser for passende for kvinder og mænd, generelt henvises der hertil under udtrykket "socialt køn".
- (8) Vold i hjemmet er et alvorligt socialt problem, der ofte forbliver skjult. Det kan føre til alvorlige psykiske og fysiske traumer med alvorlige konsekvenser, fordi gerningsmanden typisk er en person, som ofrene kender, og som de kunne forvente at have tillid til. Denne form for vold kan antage forskellige former, herunder fysisk, seksuel, psykologisk og økonomisk vold. Vold i hjemmet kan forekomme, uanset om gerningsmanden deler eller har delt husstand med ofret eller ej.
- (9) I lyset af de særlige forhold, der gør sig gældende for disse former for kriminalitet, er det nødvendigt at fastsætte et omfattende sæt regler for at tage fat på det vedvarende problem med vold mod kvinder på en målrettet måde og tage hensyn til de særlige behov hos ofre for denne form for vold. De eksisterende bestemmelser på EU-plan og nationalt plan har vist sig at være utilstrækkelige til effektivt at bekæmpe og forebygge vold mod kvinder og vold i hjemmet. Særlig direktiv 2011/36/EU og 2011/93/EU fokuserer på specifikke former for sådan vold, mens der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU⁴ fastsættes en generel ramme for ofre for kriminalitet.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

Selv om der heri gives visse garantier til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet, sigter sidstnævnte direktiv ikke mod at dække deres specifikke behov.

- (10) Med nærværende direktiv støttes medlemsstaternes internationale tilsagn om at bekæmpe og forebygge vold mod kvinder og vold i hjemmet, navnlig De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW)⁵ og når det er relevant, Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("Istanbulkonventionen")⁶ og Den Internationale Arbejdsorganisations konvention om afskaffelse af vold og chikane i arbejdslivet, der blev undertegnet den 21. juni 2019 i Genève.
- (11) Vold mod kvinder og vold i hjemmet kan forværres, når den hænger sammen med forskelsbehandling på grund af tildelt køn eller andre grunde til forskelsbehandling, som er forbudt i henhold til EU-retten, nemlig nationalitet, race, farve, etnisk oprindelse eller social baggrund, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering. Medlemsstaterne bør derfor tage behørigt hensyn til de ofre, der er berørt af en sådan intersektionel forskelsbehandling, ved at træffe specifikke foranstaltninger, når der forekommer indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling. Navnlig lesbiske, biseksuelle, transkønnede, ikkebinære, interkønnede og queerkvinder, kvinder med handicap og kvinder med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund har en øget risiko for at blive udsat for kønsbestemt vold.
- (12) Ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet har en øget risiko for intimidering, gengældelse, sekundær og gentagen viktimisering. Der bør derfor lægges særlig vægt på disse risici og behovet for at beskytte sådanne ofres værdighed og fysiske integritet.
- (13) Voldtægt er en af de alvorligste strafbare handlinger, som krænker en persons seksuelle integritet og er en strafbar handling, som i uforholdsmæssig høj grad rammer kvinder. Voldtægt medfører en magtmæssig skævhed mellem gerningsmanden og ofret, som gør det muligt for gerningsmanden seksuelt at udnytte ofret til formål såsom personlig behovstilfredsstillelse, cementering af dominans, opnåelse af social anerkendelse, forfremmelse eller eventuelt økonomisk vinding. Mange medlemsstater kræver stadig, at der er brugt af magt, trusler eller tvang i forbindelse med voldtægt. Andre medlemsstater påberåber sig udelukkende det forhold, at ofret ikke har givet sit samtykke til den seksuelle akt. Kun sidstnævnte tilgang sikrer fuld beskyttelse af ofrenes seksuelle integritet. Det er derfor nødvendigt at sikre lige beskyttelse i hele Unionen ved at tilvejebringe de grundlæggende elementer i den strafbare handling, som voldtægt af kvinder er.
- (14) Voldtægt bør udtrykkeligt omfatte alle former for seksuel penetration med en hvilken som helst legemsdel eller genstand. Manglende samtykke bør være et centralt og grundlæggende element i definitionen af voldtægt, da der ofte ikke er tale om fysisk vold eller magtanvendelse i forbindelse med voldtægt. Et oprindeligt samtykke bør kunne trækkes tilbage når som helst under akten i overensstemmelse med ofrets seksuelle autonomi og bør ikke automatisk indebære samtykke til fremtidige akter. Seksuel penetration uden samtykke bør betragtes som voldtægt, selv om den begås mod en ægtefælle eller partner.

⁵ [Konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder](#) (CEDAW), UNGA, 1979.

⁶ [Konventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet](#) ("Istanbulkonventionen"), Europarådet, 2011.

- (15) Med hensyn til strafbare handlinger, der svarer til voldtægt, bør gerningsmænd, der tidligere er blevet dømt for strafbare handlinger af samme art, kunne forpligtes til at deltage i behandlingsprogrammer for at mindske risikoen for gentagne overtrædelser.
- (16) For at imødegå den uoprettelige og livslange skade, som kvindelig kønslemlæstelse påfører ofrene, bør denne strafbare handling behandles specifikt og hensigtsmæssigt i straffelovgivningen. Kvindelig kønslemlæstelse er en praksis, der indebærer udnyttelse, som vedrører en piges eller en kvindes kønsorganer, og som foretages med henblik på at bevare og hævde dominans over kvinder og piger og for at udøve social kontrol over piger og kvinders seksualitet. Den foretages undertiden i forbindelse med børneægteskaber eller tvangsægteskaber eller vold i hjemmet. Kvindelig kønslemlæstelse kan forekomme som en traditionel praksis, som nogle samfund udøver over for deres kvindelige medlemmer. Det bør omfatte praksis, som foretages af ikkemedicinske årsager. Begrebet "excision" bør henvise til den delvise eller fuldstændige fjernelse af klitoris og de ydre kønslæber. "Infibulering" bør dække lukningen af de ydre kønslæber ved delvis sammensyning af vulvas ydre læber for at indsnævre vaginalåbningen. Begrebet " udførelse af enhver anden lemlæstelse" bør henvise til alle andre fysiske ændringer af de kvindelige kønsorganer.
- (17) Det er nødvendigt at fastsætte harmoniserede definitioner af strafbare handlinger og straffe i forbindelse med visse former for cybervold. Cybervold er især rettet mod og påvirker kvindelige politikere, journalister og menneskerettighedsforkæmpere. Det kan få kvinder til at tie og forhindre, at de deltager i samfundet på lige fod med mænd. Cybervold rammer også kvinder og piger i uddannelsessammenhænge såsom skoler og universiteter i uforholdsmæssig høj grad med skadelige konsekvenser for deres videreuddannelse og deres mentale sundhed, hvilket i ekstreme tilfælde kan føre til selvmord.
- (18) Brugen af informations- og kommunikationsteknologi indebærer en risiko for let, hurtig og udbredt forstærkning af visse former for cybervold, hvilket forårsager dyb og langvarig skade for ofret eller øger denne skade. Potentialet for en sådan forstærkning, som er en forudsætning for, at der begås flere strafbare handlinger i form af cybervold som defineret i dette direktiv, bør afspejles i det forhold, at bestemt materiale gøres tilgængeligt ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi til "en lang række" slutbrugere. Begrebet "en lang række" bør forstås som en henvisning til, at materialet når ud til et betydeligt antal slutbrugere af de pågældende teknologier, hvilket således give mulighed for betydelig adgang til og potentiel videreformidling af materialet. Begrebet bør fortolkes og anvendes under hensyntagen til de relevante omstændigheder, herunder de teknologier, der anvendes til at gøre dette materiale tilgængeligt, og de midler, disse teknologier omfatter med henblik på forstærkning.
- (19) Da det er let og hurtigt uden samtykke at gøre intime billeder eller videoer og materiale, som viser seksuelle aktiviteter, bredt tilgængelige for en lang række slutbrugere ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi, kan ofret på grund af materialets intime karakter lide stor skade. Den strafbare handling, der fastsættes bestemmelser om i dette direktiv, bør omfatte alle typer af sådant materiale såsom billeder, fotografier og videoer, herunder seksualiserede billeder, lydclip og videoklip. Det bør vedrøre situationer, hvor det at gøre materiale tilgængeligt for en lang række slutbrugere ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi finder sted uden ofrets samtykke, uanset om ofret har givet sit samtykke til frembringelsen af materialet eller kan have videregivet det til en bestemt person. Den strafbare handling bør også omfatte fremstilling eller manipulering uden samtykke, f.eks. ved hjælp af billedredigering, af materiale, som får det til at se ud, som om en anden person er

involveret i seksuelle aktiviteter, for så vidt materialet efterfølgende gøres tilgængeligt for en lang række slutbrugere ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi uden den pågældende persons samtykke. En sådan fremstilling eller manipulering af materiale bør omfatte frembringelse af deepfake-materiale, hvor materialet i væsentlig grad ligner en eksisterende person, eksisterende genstande, steder eller andre enheder eller begivenheder, der viser en anden persons seksuelle aktiviteter, og som fejlagtigt for andre forekommer at være autentisk eller sandfærdigt. For at sikre en effektiv beskyttelse af ofre mod en sådan adfærd bør trusler om at deltage i en sådan adfærd også være omfattet.

- (20) Cyberstalking er en moderne form for vold, som ofte begås mod familiemedlemmer eller personer, der bor i samme husstand, men også af tidligere partnere eller bekendte. Typisk misbruges teknologien af gerningsmanden til at øge den tvangsmæssige og kontrollerende adfærd, manipulation og overvågning og forstærker derved ofrets frygt, angst og gradvise isolation fra venner og familie. Der bør derfor fastsættes minimumsregler for cyberstalking. Cyberstalking bør omfatte løbende overvågning ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi af ofret uden dennes samtykke eller juridiske tilladelse. Det kan gøres ved at behandle ofres personoplysninger, f.eks. via identitetstyveri eller ved at spionere sig frem til sådanne oplysninger på ofrenes forskellige sociale medier eller meddelelsesplatforme, deres e-mails og telefon, stjæle deres passwords eller hacke deres enheder for at få adgang til deres private rum ved at installere geolokaliseringsapps, bl.a. stalkersoftware, eller ved at stjæle deres enheder. Derudover omfatter stalking overvågning af ofre uden deres samtykke eller tilladelse ved hjælp af teknologisk udstyr, der er forbundet via tingenes internet såsom intelligente husholdningsapparater.
- (21) Der bør fastsættes minimumsregler for cyberchikane for at modvirke iværksættelse af et angreb med tredjeparter eller deltagelse i et sådant angreb rettet mod en anden person ved at gøre truende eller fornærmende materiale tilgængeligt for en lang række slutbrugere. Sådanne omfattende angreb, herunder koordinerede gruppeangreb på nettet, kan munde ud i angreb uden for nettet eller forårsage betydelig psykisk skade og i ekstreme tilfælde føre til, at ofret begår selvmord. De er ofte rettet mod fremtrædende (kvindelige) politikere, journalister eller på anden måde velkendte personer, men kan også forekomme i andre sammenhænge, f.eks. på universitetsområder eller i skoler. En sådan onlinevold bør bekæmpes, navnlig når angrebene finder sted i stor skala, f.eks. i form af massechikane fra et betydeligt antal mennesker.
- (22) Stigningen i brugen af internettet og de sociale medier har i de senere år ført til en kraftig stigning i offentlighedens tilskyndelse til vold og had, bl.a. på grund af tildelt eller socialt køn. Den lette og hurtige spredning på nettet over en bred front af hadefulde tale lettes af de manglende hæmninger på internettet, idet den formodede anonymitet på internettet og følelsen af straffrihed reducerer de hæmninger, som normalt forhindrer mennesker i at tale sådan. Kvinder er ofte mål for sexistisk og kvindefjendsk had på nettet, som kan eskalere til hadforbrydelser uden for nettet. Det er nødvendigt at gribe ind på et tidligt tidspunkt. Det sprog, der anvendes i denne form for tilskyndelse, henviser ikke altid direkte til målpersonens/målpersonernes tildelte køn eller sociale køn, men den partiske motivation kan udledes af tilskyndelsens samlede indhold eller kontekst.
- (23) Tilskyndelsen på nettet til vold eller had forudsætter, at tilskyndelsen ikke kommer til udtryk i en rent privat sammenhæng, men offentligt ved brug af informations- og kommunikationsteknologi. Det bør kræves, at der sker udbredelse til offentligheden,

hvilket bør forstås således, at det indebærer via informations- og kommunikationsteknologi at gøre et givet materiale tilgængeligt, hvori der opfordres til vold eller had, for et potentielt ubegrænset antal personer, nemlig ved at gøre materialet let tilgængeligt for brugere generelt, uden at det kræves, at den person, der tilvejebragte materialet, skal træffe yderligere foranstaltninger, uanset om disse brugere rent faktisk tilgår de pågældende oplysninger eller ej. Hvis adgangen til materialet kræver registrering eller optagelse i en gruppe af brugere, bør disse oplysninger således kun betragtes som værende formidlet til offentligheden, hvis brugere, der ønsker adgang til oplysningerne, automatisk registreres eller gives adgang, uden at et menneske træffer beslutning eller foretager udvælgelse af, hvem der skal tildeles adgang. Ved vurderingen af, om materiale kan betragtes som tilskyndelse til had eller vold, bør de kompetente myndigheder tage hensyn til den grundlæggende ret til ytringsfrihed som fastsat i chartrets artikel 11.

- (24) Ofre bør let kunne anmelde voldsforbrydelser mod kvinder eller vold i hjemmet uden at blive genstand for sekundær eller gentagen viktimering. Med henblik herpå bør medlemsstaterne give mulighed for at indgive klager på nettet eller ved brug af anden informations- og kommunikationsteknologi for at anmelde sådanne strafbare handlinger. Ofre for cybervold bør kunne uploade materiale vedrørende deres anmeldelse såsom skærmbilleder af den påståede voldelige adfærd.
- (25) I tilfælde af vold i hjemmet og vold mod kvinder, navnlig når den begås af nære familiemedlemmer eller partnere, kan ofrene være udsat for en sådan tvang fra gerningsmanden, at de er bange for at henvende sig til de kompetente myndigheder, selv hvis deres liv er i fare. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at deres regler for tavshedspligt ikke udgør en hindring for de relevante fagfolk såsom sundhedspersoner for at foretage en anmeldelse til de kompetente myndigheder, når de har rimelig grund til at antage, at ofret er i umiddelbar risiko for at lide alvorlig fysisk skade. På samme måde opdages tilfælde af vold i hjemmet eller vold mod kvinder ofte kun af tredjeparter, som bemærker unormal adfærd eller fysisk skade på barnet. Det er nødvendigt at beskytte børn effektivt mod sådanne former for vold og straks at træffe passende foranstaltninger. De relevante fagfolk, der kommer i kontakt med børn, der er ofre eller kan blive ofre, herunder fagfolk inden for sundhedspleje eller uddannelse, bør ligeledes ikke være underlagt tavshedspligt, hvis de har rimelig grund til at antage, at der er blevet begået alvorlige voldshandlinger mod barnet i henhold til dette direktiv, eller at der kan forventes yderligere alvorlige handlinger. Når fagfolk anmelder sådanne tilfælde af vold, bør medlemsstaterne sikre, at de ikke holdes ansvarlige for brud på tavshedspligten.
- (26) For at afhjælpe den manglende anmeldelse af vold i de tilfælde, hvor ofret er et barn, bør der indføres sikre og børnevenlige anmeldelsesprocedurer. Dette kan omfatte de kompetente myndigheders udspørgning på et enkelt og letforståeligt sprog.
- (27) Forsinkelser i behandlingen af klager over vold mod kvinder og vold i hjemmet kan udgøre en særlig risiko for ofre herfor, idet de stadig kan være i umiddelbar fare, eftersom gerningsmændene ofte er nære familiemedlemmer eller ægtefæller. De kompetente myndigheder bør derfor have tilstrækkelig ekspertise og effektive redskaber til at efterforske og retsforfølge sådanne strafbare handlinger.
- (28) Ofre for vold i hjemmet og vold mod kvinder har typisk brug for øjeblikkelig beskyttelse eller særlig støtte. f.eks. i tilfælde af partnervold, hvor andelen af gentagne overtrædelser ofte er høj. Der bør derfor foretages en individuel vurdering for at kortlægge ofrets behov for beskyttelse, når de kompetente myndigheder har den

allerførste kontakt med ofret, eller så snart der opstår mistanke om, at personen er offer for vold mod kvinder eller vold i hjemmet. Dette kan ske, før et offer formelt har anmeldt en strafbar handling, eller proaktivt, hvis en tredjepart anmelder den strafbare handling.

- (29) Ved vurderingen af ofrets behov for beskyttelse og støtte, bør det primære hensyn være at beskytte ofrets sikkerhed og yde målrettet støtte, idet der blandt andet tages hensyn til ofrets individuelle omstændigheder. Sådanne omstændigheder, som kræver særlig opmærksomhed, kan omfatte det forhold, at ofret er gravid, eller at gerningsmanden har forsørgelsespligt over for ofret, eller ofrets forhold til gerningsmanden.
- (30) For at sikre omfattende støtte til og beskyttelse af ofre bør alle kompetente myndigheder og relevante organer, ikke kun de retshåndhævende og de retslige myndigheder, involveres i vurderingen af risiciene for ofre, og hvilke passende støtteforanstaltninger der kan træffes på grundlag af klare retningslinjer udstukket af medlemsstaterne. Sådanne retningslinjer bør omfatte de faktorer, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, hvilken risiko gerningsmanden eller den mistænkte udgør, herunder det forhold, at mistænkte, der er tiltalt for mindre lovovertrædelser, sandsynligvis er lige så farlige som dem, der er tiltalt for mere alvorlige strafbare handlinger, navnlig i tilfælde af vold i hjemmet og stalking.
- (31) Børn af ofre bør som følge af deres sårbarhed over for sekundær og gentagen viktimering, intimidering og repressalier, og det forhold, at de lider en følelsesmæssig skade, som kan påvirke deres udvikling negativt, være omfattet af samme beskyttelsesforanstaltninger som dem, der er truffet for ofret. Andre personer, over for hvem ofret har forsørgelsespligt, såsom voksne med handicap eller ældre plejekrævende personer, for hvem ofret sørger for pleje, kan opleve lignende følelsesmæssige skader og bør derfor også være omfattet af de samme beskyttelsesforanstaltninger.
- (32) Ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet har ofte behov for specifik støtte. For at sikre, at de reelt får tilbud om støtte, bør de kompetente myndigheder henvise ofre til passende støttetjenester. Dette bør navnlig være tilfældet, når det ved en individuel vurdering er konstateret, at ofret har særlige behov for støtte. I så tilfælde bør støttetjenesterne kunne nå ud til ofret selv uden dettes samtykke. Ved de kompetente myndigheders behandling af de relaterede personoplysninger bør medlemsstaterne sikre, at det sker på grundlag af lovgivningen, jf. artikel 6, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 6, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁷. Denne lovgivning bør omfatte passende garantier for personoplysninger, som overholder selve kernen i retten til databeskyttelse og indeholder passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og interesser. Når de kompetente myndigheder videregiver ofres personoplysninger til støttetjenester med henblik på henvisning af ofre, bør de sikre, at de videregivne oplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt for at informere tjenesterne om sagens omstændigheder, således at ofrene modtager passende støtte og beskyttelse.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EØS-relevant tekst) ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1](#)).

- (33) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der er mulighed for at træffe afgørelse om øjeblikkelig bortvisning, om tilhold og om beskyttelse for at sikre en effektiv beskyttelse af ofrene og dem, over for hvem ofret har forsørgerpligt.
- (34) Medlemsstaterne bør sikre, at der kan træffes afgørelse om øjeblikkelig bortvisning i situationer med umiddelbar fare, f.eks. hvis der er overhængende fare for skade, eller der allerede er sket skade, og at det sandsynligvis vil gentage sig.
- (35) Afgørelser om beskyttelse kan omfatte forbud for gerningsmanden eller den mistænkte mod at få adgang til bestemte lokaliteter; at komme nærmere på ofret eller den person, over for hvem ofret har forsørgerpligt, end den foreskrevne afstand eller at kontakte dem, herunder brug af onlinegrænseflader, og at besidde skydevåben eller dødbringende våben, når det er nødvendigt.
- (36) For at sikre, at afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, om tilhold og om beskyttelse er effektive, bør overtrædelser heraf medføre straf. Disse sanktioner kan være af strafferetlig eller anden retlig karakter og kan omfatte fængselsstraffe, bøder eller enhver anden retlig sanktion, som er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.
- (37) Fremlæggelse af dokumentation for tidligere seksuel adfærd for at anfægte ofres troværdighed og manglende samtykke i sager om seksuel vold, navnlig voldtægtssager, kan styrke opretholdelsen af skadelige stereotyper om ofrene og føre til gentagen eller sekundær viktimering. Uden at det berører retten til et forsvar, bør spørgsmål, undersøgelser og dokumentation vedrørende tidligere seksuel adfærd derfor ikke være tilladt i forbindelse med strafferetlig efterforskning og retssager.
- (38) I betragtning af kompleksiteten og alvoren af vold mod kvinder og vold i hjemmet og ofrenes særlige behov for støtte bør medlemsstaterne sikre, at de udpegede organer yder supplerende støtte til og forebyggelse af sådanne strafbare handlinger. De nationale ligestillingsorganer, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/113/EF⁸, 2006/54/EF⁹ og 2010/41/EU¹⁰, har grundet deres ekspertise inden for forskelsbehandling på grund af tildelt køn gode forudsætninger for at udføre disse opgaver. Sådanne organer bør desuden have søgsmålskompetence til at handle på vegne af eller til støtte for ofre for alle former for vold mod kvinder eller vold i hjemmet i forbindelse med retssager, herunder ansøgning om erstatning og om fjernelse af ulovligt onlineindhold, med ofrenes godkendelse. Dette bør omfatte muligheden for at handle på vegne af eller til støtte for flere ofre i fællesskab. For at disse organer kan udføre deres opgaver effektivt, bør medlemsstaterne sikre, at de har tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer.
- (39) Visse af de strafbare handlinger, der er omfattet af dette direktiv, indebærer en øget risiko for gentagen, langvarig eller endog vedvarende viktimering. Denne risiko

⁸ Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ([EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37](#)).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) ([EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23](#)).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF ([EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1](#)).

opstår navnlig i forbindelse med strafbare handlinger, der indebærer, at materiale, der stammer fra visse former for cybervold, ved brug af informations- og kommunikationsteknologi gøres tilgængeligt for en lang række slutbrugere, i betragtning af hvor let og hurtigt sådant materiale kan spredes over en bred front, og af de problemer, det ofte giver, når det drejer sig om at fjerne sådant materiale. Det er en risiko, der typisk består selv efter en domfældelse. For effektivt at beskytte ofrenes rettigheder bør medlemsstaterne derfor være forpligtet til at træffe passende foranstaltninger med henblik på at fjerne det pågældende materiale. I betragtning af at det måske ikke altid er muligt at fjerne materiale ved kilden, f.eks. på grund af retlige eller praktiske vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen eller håndhævelsen af et påbud om fjernelse, bør medlemsstaterne også have mulighed for at træffe foranstaltninger med henblik på at hindre adgangen til sådant materiale.

- (40) Disse foranstaltninger bør navnlig omfatte bemyndigelse af de nationale retslige myndigheder til at udstede påbud til udbydere af formidlingstjenester om at fjerne eller også hindre adgangen til en eller flere specifikke dele af det pågældende materiale. Disse påbud bør udstedes på grundlag af en tilstrækkeligt begrundet og underbygget anmodning fra ofret. I betragtning af hvor hurtigt sådant materiale kan spredes online, og den tid, det kan tage at afslutte straffesagen mod de personer, der mistænkes for at have begået de relevante strafbare handlinger, er det nødvendigt for at sikre en effektiv beskyttelse af ofrenes rettigheder at give mulighed for på visse betingelser at udstede sådanne påbud ved brug af foreløbige forholdsregler, selv inden straffesagen afsluttes.
- (41) Alle sådanne forholdsregler med henblik på at fjerne eller hindre adgangen, herunder navnlig sådanne påbud, vil sandsynligvis påvirke andre parter rettigheder og interesser end ofrenes såsom de personer, der har tilvejebragt materialet, udbydere af formidlingstjenester, hvis tjenester kan anvendes, og slutbrugerne af disse tjenester, såvel som almenvellets. Det bør derfor sikres, at disse påbud og andre forholdsregler kun kan træffes på en gennemsigtig måde, og at der fastsættes passende garantier for at sikre, at de forbliver begrænset til, hvad der er nødvendigt og rimeligt i forhold til overtrædelsen, at retssikkerheden sikres, at alle berørte parter kan udøve deres ret til effektive retsmidler i overensstemmelse med national ret, og at der sikres en rimelig balance mellem alle involverede rettigheder og interesser, herunder alle berørte parter grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med chartret. Det er særlig vigtigt, at der i sager vedrørende foreløbige forholdsregler foretages en omhyggelig afvejning af alle de involverede rettigheder og interesser fra sag til sag. Sådanne afgørelser bør som hovedregel rettes til den specifikke udbyder af formidlingstjenester, som har de bedste forudsætninger for at handle, navnlig med henblik på at begrænse eventuelle negative virkninger for ytrings- og informationsfriheden.
- (42) Direktivets bestemmelser om påbud og andre forholdsregler for at fjerne og hindre adgang til relevant materiale bør ikke berøre de relevante regler i forordning XX/YYYY [*forlag til forordning om digitale tjenester*]. Disse påbud bør navnlig være i overensstemmelse med forbuddet mod at pålægge generelle forpligtelser til at overvåge eller aktivt undersøge forhold og med de specifikke krav i nævnte forordning vedrørende påbud om at fjerne ulovligt indhold på nettet.
- (43) I betragtning af den potentielle betydning af materiale, som kan blive omfattet af påbud eller andre forholdsregler, der træffes i medfør af dette direktiv, om at fjerne eller hindre adgangen hertil med henblik på efterforskning eller retsforfølgning af de relevante strafbare handlinger i henhold til strafferetten, bør der træffes de nødvendige foranstaltninger for, at de kompetente myndigheder kan få fat i eller sikre sådant materiale, når det er nødvendigt. Disse foranstaltninger kunne f.eks. bestå i at pålægge

de relevante udbydere af formidlingstjenester at videregive materialet til disse myndigheder eller at opbevare materialet i en begrænset periode, som ikke går ud over, hvad der er nødvendigt. Alle sådanne foranstaltninger bør garantere materialets sikkerhed, fortsat være begrænset til, hvad der er rimeligt, og overholde de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger.

- (44) For at undgå sekundær viktimering bør ofre kunne opnå erstatning under straffesagen. Erstatningen fra gerningsmanden bør være fuldstændig og ikke begrænses af en fast øvre grænse. Den bør dække alle de skader og traumer, som ofrene har lidt, og omkostningerne i forbindelse med håndteringen af skaderne, herunder bl.a. omkostninger til terapi, konsekvenserne for ofrets beskæftigelsessituation, tabt arbejdsfortjeneste, psykologiske skader og immaterielle skader som følge af krænkelse af ofrenes værdighed. Kompensationens størrelse bør afspejle det forhold, at ofre for vold i hjemmet kan blive nødsaget til at forlade alt for at komme i sikkerhed, hvilket indebærer en mulig ændring af deres beskæftigelse eller at finde en ny skole til deres børn eller endda få en ny identitet.
- (45) Der bør ydes bistand og støtte til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet før og under straffesagen og i en passende periode efter dens afslutning, f.eks. hvis der stadig er behov for lægebehandling, for at afhjælpe de alvorlige fysiske og psykologiske konsekvenser af volden, eller hvis ofrets sikkerhed er i fare, navnlig som følge af ofrets udtalelser under straffesagen.
- (46) Specialiserede støttetjenester bør yde støtte til ofre for alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet, herunder seksuel vold, kvindelig kønslemlæstelse, tvangsægteskab, tvangsabort og tvangssterilisation, sexchikane og forskellige former for cybervold.
- (47) Den specialiserede støtte bør sikre ofrene en støtte, der er skræddersyet til deres specifikke behov, uanset om der er indgivet en officiel klage eller ej. Sådanne tjenester kan ydes ud over eller som en integrerende del af almindelige støttetjenester for ofre, som kan gøre brug af eksisterende enheder, der tilbyder specialiseret støtte. De nationale myndigheder, organisationer, der hjælper ofre, eller andre ikkestatslige organisationer kan yde specialiseret støtte. De bør tildeles tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, og når tjenesterne ydes af ikkestatslige organisationer, bør medlemsstaterne sikre, at de modtager passende midler.
- (48) Ofre for vold i hjemmet og vold mod kvinder har typisk flere typer behov for beskyttelse og støtte. For at håndtere disse behov effektivt bør medlemsstaterne yde disse tjenester i de samme lokaler eller have sådanne tjenester koordineret gennem et centralt kontaktpunkt. For at sikre, at de også når ud til ofre i fjerntliggende områder, eller som ikke fysisk er i stand til at nå frem til sådanne centre, bør medlemsstaterne sørge for onlineadgang til sådanne tjenester. Dette bør indebære, at der oprettes et enkelt og ajourført websted, hvor alle relevante oplysninger om tilgængelige støtte- og beskyttelsestjenester findes, og hvor der er adgang hertil (et enkelt kontaktpunkt online). Dette websted bør overholde kravene om tilgængelighed for personer med handicap.
- (49) Specialiserede støttetjenester, herunder krisecentre og krisecentre for voldtægts ofre, bør betragtes som væsentlige under kriser og i nødsituationer, bl.a. under sundhedskriser. Disse tjenester bør fortsat tilbydes i sådanne situationer, hvor forekomsten af vold i hjemmet og vold mod kvinder har tendens til at stige.

- (50) Den traumatiserende karakter af seksuel vold, herunder voldtægt, kræver en særlig følsom reaktion fra uddannet og specialiseret personale. Ofre for denne form for vold har brug for øjeblikkelig lægebehandling og traumestøtte kombineret med øjeblikkelige retsmedicinske undersøgelser for at indsamle de beviser, der er nødvendige for retsforfølgelse. Der bør være et tilstrækkeligt antal krisecentre for voldtægtsofre og centre for ofre for seksuel vold være tilgængelige, og de bør være rimeligt fordelt på den enkelte medlemsstats område. På samme måde har ofre for kvindelig kønslemlæstelse, som ofte er piger, typisk behov for målrettet støtte. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at disse ofre ydes særlig støtte, der er skræddersyet til deres behov.
- (51) Chikane på arbejdspladsen betragtes som forskelsbehandling på grund af tildelt køn i direktiv 2004/113/EF, direktiv 2006/54/EF og direktiv 2010/41/EU. Da seksuel chikane på arbejdspladsen har betydelige negative konsekvenser for både ofrene og arbejdsgiverne, bør eksterne rådgivningstjenester yde rådgivning til både ofre og arbejdsgivere om passende håndtering heraf på arbejdspladsen, om de retsmidler, der er til rådighed for arbejdsgiveren for at fjerne gerningsmanden fra arbejdspladsen, og om muligheden for tidlig mægling, hvis ofret ønsker det.
- (52) Medlemsstaterne bør sikre, at de nationale hjælpetjenester anvender det EU-harmoniserede nummer [116016], og at dette nummer annonceres bredt som et offentligt, gratis nummer, som er tilgængeligt døgnet rundt. Den støtte, der ydes, bør omfatte kriserådgivning, og der bør kunne henvises til personlige tjenester såsom krisecentre, rådgivningscentre eller politiet.
- (53) Krisecentre spiller en afgørende rolle med hensyn til at beskytte ofrene mod voldshandlinger. Ud over at udgøre et sikkert opholdssted bør krisecentre yde den nødvendige støtte i forbindelse med indbyrdes forbundne problemer vedrørende ofrenes helbred, økonomiske situation og deres børns trivsel og i sidste instans forberede ofrene på et selvstændigt liv.
- (54) For effektivt at håndtere de negative konsekvenser for børn, der er ofre, bør støtteforanstaltninger til børn omfatte alderssvarende psykologisk rådgivning sammen med barnepleje, når det er nødvendigt, og ydes, så snart de kompetente myndigheder har rimelig grund til at antage, at børnene kan være ofre, herunder børn, der er vidner til vold. Når der ydes støtte til børn, der er ofre, bør børns rettigheder som fastsat i chartrets artikel 24 være det primære hensyn.
- (55) For at sikre børns sikkerhed i forbindelse med mulig kontakt med gerningsmanden eller den mistænkte, som har forældremyndigheden med samværsret, bør medlemsstaterne sikre, at der er overvågede neutrale steder, herunder i børnebeskyttelses- eller børnevelfærdstjenesters lokaler, til rådighed, således at sådanne besøg kan finde sted dér under hensyntagen til barnets tarv. Om nødvendigt bør besøgene finde sted under tilstedeværelse af medarbejdere fra børnebeskyttelses- eller børnevelfærdstjenester. Når det er nødvendigt at sørge for midlertidig indkvartering, bør børn først og fremmest indkvarteres sammen med den person, der har forældremyndigheden, og som ikke er gerningsmanden eller den mistænkte, f.eks. barnets mor. Der bør altid tages hensyn til barnets tarv.
- (56) Ofre med særlige behov og grupper, der er i fare for vold mod kvinder eller vold i hjemmet, såsom kvinder med handicap, kvinder, hvis opholdsstatus eller -tilladelse afhænger af en anden person, migrantkvinder uden dokumenter, kvinder, der ansøger om international beskyttelse, kvinder, der flygter fra væbnede konflikter, hjemløse kvinder, kvinder med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund, kvinder, der bor i

landdistrikter, kvindelige sexarbejdere, kvinder, der er frihedsberøvet, eller ældre kvinder bør modtage særlig beskyttelse og støtte.

- (57) Kvinder med handicap udsættes i uforholdsmæssig høj grad vold mod kvinder og vold i hjemmet, og som følge af deres handicap har de ofte vanskeligt ved at få adgang til beskyttelses- og støtteforanstaltninger. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at de fuldt ud er omfattet af de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv, på lige fod med andre, samtidig med at der tages behørigt hensyn til sådanne ofres særlige sårbarhed og deres sandsynlige vanskeligheder med at række ud efter hjælp.
- (58) Medlemsstaterne bør sikre, at der træffes forebyggende foranstaltninger såsom oplysningskampagner for at bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet. Det forebyggende arbejde bør også integreres i den formelle uddannelse gennem en styrkelse af seksualundervisningen og de socioemotionelle kompetencer, empati og udvikling af sunde og respektfulde forhold.
- (59) Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at forhindre, at der opretholdes skadelige kønsstereotyper, med henblik på at udrydde idéen om kvinders lavere status eller stereotype roller for kvinder og mænd. Dette kunne også omfatte foranstaltninger med henblik på at sikre, at kultur, sædvane, religion, tradition eller ære ikke opfattes som en begrundelse for vold mod kvinder eller vold i hjemmet eller en mere lempelig behandling heraf. I betragtning af at børn fra en meget ung alder er udsat for kønsroller, som skaber deres selvopfattelse og påvirker deres akademiske og faglige valg samt forventninger til deres roller som kvinder og mænd gennem hele livet, er det vigtigt at tage fat på kønsstereotyper allerede fra førskoleundervisnings- og børnepasningsniveau.
- (60) For at sikre, at der findes frem til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet, og at de modtager passende støtte, bør medlemsstaterne sikre, at fagfolk, som sandsynligvis vil komme i kontakt med ofre, modtager uddannelse og målrettet information. Uddannelsen bør omfatte risikoen for og forebyggelse af intimidering og gentagen og sekundær viktimering og tilgængeligheden af beskyttelses- og støtteforanstaltninger for ofre. For at forebygge og på passende vis håndtere tilfælde af seksuel chikane på arbejdspladsen, bør personer med tilsynsfunktioner også modtage uddannelse. Denne uddannelse bør også omfatte vurderinger vedrørende seksuel chikane på arbejdspladsen og den dermed forbundne psykosociale sikkerhed og helbredsrisiko, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 89/391/EØF¹¹. Uddannelsesaktiviteterne bør også omfatte risikoen for vold fra tredjepart. Vold fra tredjepart henviser til den vold, som personalet kan blive udsat for på arbejdspladsen, ikke af en kollega, og omfatter tilfælde som f.eks. sygeplejersker, der chikaneres seksuelt af en patient.
- (61) For at modvirke den manglende anmeldelse bør medlemsstaterne også samarbejde med de retshåndhævende myndigheder om udviklingen af uddannelse, navnlig vedrørende skadelige kønsstereotyper, men også om forebyggelse af strafbare handlinger som følge af deres tætte kontakt med grupper, der er i risiko for vold, og ofre.
- (62) Der bør oprettes behandlingsprogrammer for at forebygge og mindske risikoen for (gentagne tilfælde af) vold mod kvinder og vold i hjemmet. Programmerne bør

¹¹ Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1).

specifikt tage sigte på at lære gerningsmændene eller personer, der er i fare for at begå strafbare handlinger, hvordan de får en ikkevoldelig adfærd i interpersonelle relationer, og hvordan de afholder sig fra at følge voldelige adfærdsmønstre. Programmerne bør tilskynde gerningsmændene til at tage ansvar for deres handlinger og undersøge deres holdninger til og overbevisninger om kvinder.

- (63) For at sikre, at ofre for cybervold som omhandlet i dette direktiv effektivt kan udøve deres ret til at få ulovligt materiale vedrørende sådanne strafbare handlinger fjernet, bør medlemsstaterne tilskynde til samarbejde mellem udbydere af formidlingstjenester. For at sikre, at sådant materiale opdages på et tidligt tidspunkt og effektivt bekæmpes, og at ofre for sådanne strafbare handlinger får tilstrækkelig bistand og støtte, bør medlemsstaterne også lette indførelsen eller brugen af eksisterende selvregulerende foranstaltninger af frivillig karakter såsom adfærdskodekser, herunder om opdagelse af systematiske risici i relation til cybervold og uddannelse af de berørte udbyderes arbejdstagere, som er beskæftiget med at forebygge denne form for vold og at bistå ofre.
- (64) Der kan kun udformes strategier til bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet på grundlag af omfattende og sammenlignelige opdelte data. For effektivt at overvåge udviklingen i medlemsstaterne og udfylde hullerne i de sammenlignelige data bør medlemsstaterne regelmæssigt gennemføre undersøgelser ved brug af Kommissionens (Eurostats) harmoniserede metode til indsamling og overførsel af disse data til Kommissionen (Eurostat).
- (65) Medlemsstaterne bør sikre, at de data, der indsamles, er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at støtte overvågningen af forekomsten af og tendenserne i vold mod kvinder og vold i hjemmet og udforme nye politiske strategier på dette område. Ved delingen af de indsamlede data bør der ikke medtages personoplysninger.
- (66) Al den behandling af personoplysninger, der foretages i medfør af dette direktiv, herunder de kompetente myndigheders udveksling eller videregivelse af personoplysninger, bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679, direktiv 2016/680/EU¹² og 2002/58/EF¹³. Al behandling af personoplysninger, der foretages af EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725¹⁴, 2018/1727¹⁵ og 2016/794¹⁶ eller andre gældende EU-regler vedrørende databeskyttelse.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89](#)).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39](#)).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138](#)).

- (67) Direktiv 2011/93/EU indeholder bestemmelser om strafbare handlinger i relation til seksuelt misbrug af børn. For at sikre sammenhæng med dette direktiv for så vidt angår den strafbare handling, som voldtægt udgør, bør der sikres samme grad af beskyttelse af børn, som har nået den seksuelle lavalder, og der bør fastsættes bestemmelse om en særlig strafbare handling vedrørende børn under den seksuelle lavalder. Direktiv 2011/93/EU bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (68) Målene for dette direktiv, nemlig at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet i hele EU på grundlag af fælles minimumsregler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af de påtænkte foranstaltningers omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (69) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.] ELLER [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland [ved brev af] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.]
- (70) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (71) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den [XX XX 2022] —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ([EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53](#)).

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1 **Genstand**

I dette direktiv fastsættes der regler for bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Der fastsættes minimumsregler for:

- a) definitionen af, hvad der udgør strafbare handlinger, og straffene herfor på områderne seksuel udnyttelse af kvinder og børn og IT-kriminalitet
- b) de rettigheder, som ofre for alle former for vold mod kvinder eller vold i hjemmet har, før, under og efter straffesagen
- c) beskyttelse af ofre og støtte til ofre.

Artikel 2 **Ofre med øget risiko for vold og særlige risici**

1. Ved gennemførelsen af foranstaltningerne i dette direktiv tager medlemsstaterne hensyn til den øgede risiko for vold, som ofre, der udsættes for forskelsbehandling på grund af en kombination af tildelt køn og andre grunde, har således at deres behov for bedre beskyttelse og støtte dækkes, jf. artikel 18, stk. 4, artikel 27, stk. 5, og artikel 37, stk. 7.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der ved anvendelsen af dette direktiv lægges særlig vægt på risikoen for intimidering, gengældelse, sekundær og gentagen viktimitisering og på behovet for at beskytte ofrenes værdighed og fysiske integritet.

Artikel 3 **Anvendelsesområde**

Dette direktiv finder anvendelse på følgende strafbare handlinger:

- a) strafbare handlinger som omhandlet i kapitel 2
- b) voldshandlinger mod kvinder eller vold i hjemmet som kriminaliseret i henhold til andre EU-retsakter
- c) alle andre tilfælde af vold mod kvinder eller vold i hjemmet som kriminaliseret i henhold til national lovgivning.

Artikel 4 **Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- a) "vold mod kvinder": kønsbestemt vold, som er rettet mod en kvinde eller en pige, fordi hun er kvinde eller pige, eller som i uforholdsmæssig høj grad rammer kvinder eller piger, herunder alle sådanne voldshandlinger, der resulterer eller sandsynligvis vil resultere i fysisk, seksuel, psykologisk eller økonomisk skade eller lidelse, herunder trusler om sådanne handlinger, tvang eller vilkårlig frihedsberøvelse, uanset om det sker i det offentlige liv eller i privatlivet
- b) "vold i hjemmet": alle voldshandlinger, der resulterer eller sandsynligvis vil resultere i fysisk, seksuel, psykologisk eller økonomisk skade eller lidelse, og som finder sted

inden for familien eller husstanden, uanset om der er biologiske eller juridiske familiebånd eller ej, eller mellem tidligere eller nuværende ægtefæller eller partnere, uanset om gerningsmanden deler eller har delt bopæl med ofret eller ej

- c) "offer": enhver person uanset tildelt eller socialt køn, medmindre andet er angivet, som har lidt skade, som er direkte forårsaget af voldshandlinger, der er omfattet af dette direktiv, herunder børn, der har været vidne til disse former for vold
- d) "cybervold": enhver voldshandling, der er omfattet af dette direktiv, og som delvist eller fuldt ud begås, understøttes eller forværres af brugen af informations- og kommunikationsteknologi
- e) "informations- og kommunikationsteknologi": alle teknologiske værktøjer og ressourcer, der anvendes til at lagre, skabe, dele eller udveksle oplysninger digitalt, herunder smartphones, computere, sociale netværk og andre medieapplikationer og -tjenester
- f) "udbydere af formidlingstjenester": udbydere af tjenester som defineret i artikel 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) YYYY/XXX¹⁷ [forordning om et indre marked for digitale tjenester]
- g) "sexchikane på arbejdet": enhver form for uønsket verbal, ikkeverbal eller fysisk adfærd af seksuel karakter, der forekommer i forbindelse med beskæftigelse, erhverv eller selvstændig virksomhed, i tilknytning hertil eller som følge heraf, med det formål eller den virkning at krænke ofrets værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima
- h) "barn": enhver person under 18 år
- i) "seksuel lavalder": den alder, under hvilken det i overensstemmelse med national ret er forbudt at tage del i seksuelle aktiviteter med et barn
- j) "forsørgelsesberettiget person": et barn af ofret eller enhver anden person end gerningsmanden eller den mistænkte, som bor i samme husstand som ofret, og for hvem ofret sørger for pleje og støtte.

KAPITEL 2

STRAF BARE HANDLINGER VEDRØRENDE SEKSUEL UDNYTTELSE AF KVINDER OG BØRN OG IT- KRIMINALITET

Artikel 5 **Voldtægt**

1. Medlemsstaterne sikrer, at følgende forsætlige adfærd udgør en strafbar handling:
 - a) uden en kvindes samtykke at foretage vaginal, anal eller oral penetration af seksuel karakter af hendes krop ved hjælp af en kropsdel eller en genstand

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) YYYY/XXX om et indre marked for digitale tjenester (EUT L ...).

- b) at udsætte en kvinde, som ikke har samtykket, til med en anden person at skulle tage del i vaginal, anal eller oral penetration af seksuel karakter med en legemsdel eller genstand.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der ved en handling uden samtykke forstås en handling, der er foregået uden kvindens frivillige samtykke, og hvor kvinden på grund af sin fysiske eller psykiske tilstand ikke er i stand til at give udtryk for en egen fri vilje, hvorved hendes manglende evne til at give udtryk for en egen fri vilje, f.eks. hvis hun er bevidstløs, forgiftet, sover, er syg, er fysisk skadet eller handicappet, udnyttes.
 3. Samtykke kan trækkes tilbage når som helst i løbet af akten. Fraværet af samtykke kan ikke tilbagevises udelukkende under henvisning til, at kvinden intet sagde eller verbalt eller fysisk ikke gjorde modstand, eller under henvisning til tidligere seksuel adfærd.

Artikel 6

Kvindelig kønslemlæstelse

Medlemsstaterne sikrer, at følgende forsætlige adfærd udgør en strafbar handling:

- a) at fjerne, infibulere eller på anden måde lemlæste dele af eller hele de ydre eller de indre kønslæber eller klitoris
- b) at tvinge en kvinde eller en pige til at underkaste sig en af de i litra a) omhandlede handlinger eller at foranledige disses udførelse.

Artikel 7

Deling af intimt eller manipuleret materiale uden samtykke

Medlemsstaterne sikrer, at følgende forsætlige adfærd udgør en strafbar handling:

- a) at gøre intime billeder eller videoer af eller andet intimt materiale vedrørende en anden person, som viser seksuelle aktiviteter, uden den pågældende persons samtykke tilgængelige for en lang række slutbrugere ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi
- b) at fremstille eller manipulere billeder, videoer eller andet materiale, der får det til at se ud, som om en anden person er involveret i seksuelle aktiviteter, og uden den pågældende persons samtykke gøre dette materiale tilgængeligt for en lang række slutbrugere ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi
- c) at true med at udvise den i litra a) og b) omhandlede adfærd for at tvinge en anden person til at foretage, give sit samtykke til eller afstå fra en bestemt handling.

Artikel 8

Cyberstalking

Medlemsstaterne sikrer, at følgende forsætlige adfærd udgør en strafbar handling:

- a) at udvise vedvarende truende eller intimiderende adfærd rettet mod en anden person ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi, som forårsager, at personen frygter for sin egen sikkerhed eller sikkerheden for personer, over for hvem personen har forsørgelsespligt

- b) at sætte en anden person under konstant overvågning uden den pågældende persons samtykke eller en retlig tilladelse hertil ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi for at spore eller overvåge personens bevægelser og aktiviteter
- c) at gøre materiale, der indeholder en anden persons personoplysninger, tilgængeligt for en lang række slutbrugere ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi uden personens samtykke med henblik på at tilskynde disse slutbrugere til at forvolde personen fysisk eller betydelig psykisk skade.

Artikel 9
Cyberchikane

Medlemsstaterne sikrer, at følgende forsætlige adfærd udgør en strafbar handling:

- a) sammen med tredjeparter at indlede et angreb mod en anden person ved at gøre truende eller fornærmende materiale tilgængeligt for en lang række slutbrugere ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi med det resultat, at den angrebne person påføres betydelig psykisk skade
- b) sammen med tredjeparter at deltage i de i litra a) omhandlede angreb.

Artikel 10
Tilskyndelse på nettet til vold eller had

Medlemsstaterne sikrer, at forsætlig tilskyndelse til vold eller had mod en gruppe af personer eller et medlem af en sådan gruppe, der defineres under henvisning til tildelt eller socialt køn, ved at udbrede materiale til offentligheden, som indeholder en sådan tilskyndelse, ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi udgør en strafbar handling.

Artikel 11
Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse samt forsøg

1. Medlemsstaterne sikrer, at også anstiftelse af, medvirken og tilskyndelse til at begå en af strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 5-9, gøres strafbart.
2. Medlemsstaterne sikrer, at også forsøg på at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 5 og 6, gøres strafbart.

Artikel 12
Sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 5-11 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne sikrer, at den i artikel 5 omhandlede strafbare handling straffes med en maksimumsstraf på mindst 8 års fængsel og mindst 10 års fængsel, hvis den strafbare handling blev begået under skærpende omstændigheder, jf. artikel 13.
3. Medlemsstaterne sikrer, at en gerningsmand til den i artikel 5 omhandlede strafbare handling, som tidligere er blevet dømt for strafbare handlinger af samme art, forpligtes til at deltage i et behandlingsprogram, jf. artikel 38.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den i artikel 6 omhandlede strafbare handling straffes med en maksimumsstraf på mindst 5 års fængsel og mindst 7 års fængsel, hvis den strafbare handling blev begået under skærpende omstændigheder, jf. artikel 13.
5. Medlemsstaterne sikre, at de i artikel 8 og 10 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med en maksimumsstraf på mindst 2 års fængsel.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 7 og 9 omhandlede strafbare handlinger straffes med en maksimumsstraf på mindst et års fængsel.

Artikel 13

Skærpende omstændigheder

For så vidt som følgende omstændigheder ikke allerede indgår som en del af de strafbare handlingers gerningsindhold, jf. artikel 5-10, sikrer medlemsstaterne, at de kan betragtes som skærpende omstændigheder i forbindelse med disse strafbare handlinger:

- a) den strafbare handling eller en anden strafbar handling i form af vold mod kvinder eller vold i hjemmet blev begået gentagne gange
- b) den strafbare handling blev begået mod en person, som var sårbar på grund af særlige omstændigheder såsom en afhængighedssituation eller et fysisk, mentalt, intellektuelt eller sensorisk handicap, eller som boede på en institution
- c) den strafbare handling blev begået mod et barn
- d) den strafbare handling blev begået under overværelse af et barn
- e) den strafbare handling blev begået af flere personer, der handlede i fællesskab
- f) den strafbare handling fulgte efter eller blev ledsaget af udøvelsen af ekstrem vold
- g) den strafbare handling blev begået ved brug af eller trussel om brug af et våben
- h) den strafbare handling blev begået under magtanvendelse eller trusler om magtanvendelse eller under tvang
- i) den strafbare handling resulterede i ofrets død eller selvmord eller i alvorlig fysisk eller psykisk skade for ofret
- j) gerningsmanden har tidligere været dømt for strafbare handlinger af samme art
- k) den strafbare handling blev begået mod en tidligere eller nuværende ægtefælle eller partner
- l) den strafbare handling blev begået af et familiemedlem eller en person, der boede sammen med ofret
- m) den strafbare handling blev begået ved misbrug af en betroet stilling, en magtposition eller en indflydelsesrig stilling
- n) den strafbare handling blev filmet, fotograferet eller registreret i en anden form og gjort tilgængelig af gerningsmanden
- o) den strafbare handling blev begået ved at foranledige ofret til at tage, anvende eller blive påvirket af narkotika, alkohol eller andre rusmidler.

Artikel 14

Jurisdiktion (straffemyndighed)

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at fastslå deres straffemyndighed over de i artikel 5-11 omhandlede strafbare handlinger, når:
 - a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på den pågældende medlemsstats område
 - b) den strafbare handling er begået af en statsborger i den pågældende medlemsstat.
2. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktion til også at omfatte de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 5-11, når de er begået uden for medlemsstatens område, i følgende situationer:
 - a) den strafbare handling er begået mod en af dens statsborgere eller mod en person, der har sædvanligt opholdssted på den pågældende medlemsstats område
 - b) gerningsmanden har sædvanligt opholdssted på medlemsstatens område.
3. Medlemsstaterne sikrer, at deres jurisdiktion med hensyn til de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7-10, omfatter situationer, hvor den strafbare handling begås ved brug af informations- og kommunikationsteknologi, der tilgås fra deres område, uanset om udbyderen af formidlingstjenester er baseret på deres område eller ej.
4. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde sikrer hver medlemsstat, at dens jurisdiktion ikke er betinget af, at handlingerne kan straffes som strafbare handlinger i det land, hvor de blev begået.
5. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde sikrer medlemsstaterne, at udøvelsen af deres jurisdiktion ikke er betinget af, at retsforfølgning kun kan indledes på grundlag af en anmeldelse fra ofret på det sted, hvor den strafbare handling blev begået, eller en anmeldelse fra den stat, på hvis område den strafbare handling blev begået.

Artikel 15

Forældelsesfrister

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist, der muliggør efterforskning, retsforfølgning og prøvelse af de i artikel 5-11 omhandlede strafbare handlinger, og at kunne træffe afgørelse herom i tilstrækkelig lang tid efter, at disse strafbare handlinger blev begået.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist for de i artikel 5 omhandlede strafbare handlinger på mindst 20 år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist for de i artikel 6 omhandlede strafbare handlinger på mindst 10 år fra det tidspunkt, hvor den strafbare handling blev begået.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist for de i artikel 7 og 9 omhandlede strafbare handlinger på mindst 5 år, efter at den strafbare handling ophørte, eller ofret blev bekendt hermed.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist for de i artikel 8 og 10 omhandlede strafbare handlinger på mindst 7 år, efter at den strafbare handling ophørte, eller ofret blev bekendt hermed.
6. Hvis ofret er et barn, begynder forældelsesfristen tidligst at løbe fra ofrets attende år.

KAPITEL 3

BESKYTTELSE AF OFRE OG ADGANG TIL DOMSTOLSPRØVELSE

Artikel 16

Anmeldelse af vold mod kvinder eller vold i hjemmet

1. Udover at sikre de rettigheder, som ofre har i forbindelse med anmeldelse af en forbrydelse, jf. artikel 5 i direktiv 2012/29/EU, sikrer medlemsstaterne, at ofre har let adgang til at anmelde vold mod kvinder eller vold i hjemmet til de kompetente myndigheder. Dette skal omfatte muligheden for at anmelde strafbare handlinger online eller ved hjælp af anden informations- og kommunikationsteknologi, herunder muligheden for at indgive bevismateriale, navnlig i forbindelse med anmeldelse af cybervold.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at ansøre enhver person, som i god tro har kendskab til eller mistanke om, at der er begået vold mod kvinder eller vold i hjemmet, eller at yderligere voldshandlinger må forventes at blive begået, til at anmelde dette til de kompetente myndigheder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den tavshedspligt, der i henhold til national ret påhviler visse fagfolk såsom sundhedspersoner, ikke er til hinder for, at disse personer kan foretage en anmeldelse til de kompetente myndigheder, hvis de har rimelig grund til at formode, at der er overhængende fare for, at en person vil blive påført alvorlig fysisk skade som følge af, at vedkommende bliver genstand for en strafbar handling, der er omfattet af dette direktiv. Hvis ofret er et barn, skal de relevante fagfolk kunne underrette de kompetente myndigheder, hvis de har rimelig grund til at formode, at der er begået en alvorlig voldshandling, som er omfattet af dette direktiv, eller at det må forventes, at yderligere alvorlige voldshandlinger vil blive begået.
4. Hvis et barn anmelder vold mod kvinder eller vold i hjemmet, sikrer medlemsstaterne, at anmeldelsesprocedurerne er sikre og fortrolige samt udformet og gjort tilgængelige på en børnevenlig måde og et børnevenligt sprog, der svarer til barnets alder og modenhed. Hvis den strafbare handling involverer indehaveren af forældremyndigheden, bør medlemsstaterne sikre, at anmeldelsen ikke er betinget af den pågældende persons samtykke.
5. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder, der kommer i kontakt med et offer, som anmelder vold mod kvinder eller vold i hjemmet, ikke må overføre personoplysninger vedrørende ofrets bopæl til de kompetente migrationsmyndigheder, i hvert fald ikke før den første individuelle vurdering, der er omhandlet i artikel 18, er afsluttet.

Artikel 17

Efterforskning og retsforfølgning

1. Medlemsstaterne sikrer, at personer, enheder og tjenester, der efterforsker og retsforfølger sager om vold mod kvinder eller vold i hjemmet, har tilstrækkelig ekspertise og effektive efterforskningsredskaber til effektivt at efterforske og retsforfølge sådanne strafbare handlinger, især til at indsamle, analysere og sikre elektronisk bevismateriale i tilfælde af cybervold.
2. Medlemsstaterne sikrer, at anmeldelser af vold mod kvinder eller vold i hjemmet behandles og uden ophold overdrages til de kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning og efterforskning.
3. De kompetente myndigheder registrerer og efterforsker straks og effektivt påstande om vold mod kvinder eller vold i hjemmet og sikrer, at der i alle tilfælde indgives en officiel anmeldelse.
4. De kompetente myndigheder henviser straks ofrene til de relevante sundhedspersoner eller støttetjenester, der er omhandlet i artikel 27, 28 og 29, for at hjælpe med at sikre bevismateriale, navnlig i tilfælde af seksuel vold, hvor ofret ønsker at rejse tiltale og gøre brug af sådanne tjenester.
5. Efterforskningen eller retsforfølgningen af de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 5, må ikke afhænge af ofrets eller dennes repræsentants anmeldelse eller anklage, og retssagen skal fortsætte, selv om anmeldelsen eller anklagen trækkes tilbage.

Artikel 18

Individuel vurdering med henblik på fastlæggelse af ofres beskyttelsesbehov

1. I forbindelse med den individuelle vurdering, der skal foretages i henhold til artikel 22 i direktiv 2012/29/EU, sikrer medlemsstaterne, at der for så vidt angår ofre, som er omfattet af nærværende direktiv, foretages en vurdering af de yderligere elementer, der er angivet i nærværende artikels stk. 2-7.
2. Denne individuelle vurdering indledes efter ofrets første kontakt med de kompetente myndigheder. De kompetente retslige myndigheder kontrollerer senest ved indledningen af en straffesag, om der er foretaget en vurdering. Hvis dette ikke er tilfældet, afhjælper de situationen ved hurtigst muligt at foretage en vurdering.
3. I den individuelle vurdering fokuseres der på den risiko, der er forbundet med gerningsmanden eller den mistænkte, herunder risikoen for gentagen vold, risikoen for legemsbeskadigelse, brugen af våben, det forhold, at gerningsmanden eller den mistænkte lever sammen med ofret, en gerningsmands eller mistænks stof- eller alkoholmisbrug, børnemishandling, mentale sundhedsproblemer eller stalking.
4. Der skal i vurderingen tages hensyn til ofrets individuelle omstændigheder, herunder om vedkommende udsættes for forskelsbehandling på grund af en kombination af tildelt køn og andre årsager og derfor står over for en øget risiko for vold, samt ofrets egen redegørelse og vurdering af situationen. Vurderingen skal foretages i ofrets bedste interesse, idet der lægges særlig vægt på behovet for at undgå sekundær eller gentagen viktisering.
5. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende beskyttelsesforanstaltninger på grundlag af den individuelle vurdering såsom:

- a) de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 23 og 24 i direktiv 2012/29/EU
 - b) en afgørelse om øjeblikkelig bortvisning, om tilhold eller om beskyttelse, jf. artikel 21 i dette direktiv
 - c) yderligere foranstaltninger til at styre gerningsmandens eller den mistænktes adfærd, jf. navnlig artikel 38 i dette direktiv.
6. Den individuelle vurdering foretages i samarbejde med alle relevante kompetente myndigheder afhængigt af, hvilken fase i sagen det drejer sig om, og de relevante støttetjenester såsom centre for beskyttelse af ofre, kvindekrisecentre, sociale tjenester og sundhedspersoner.
 7. De kompetente myndigheder ajourfører regelmæssigt den individuelle vurdering for at sikre, at beskyttelsesforanstaltningerne svarer til ofrets aktuelle situation. Dette skal omfatte en vurdering af, om der er behov for at tilpasse beskyttelsesforanstaltningerne eller for at træffe sådanne beskyttelsesforanstaltninger, navnlig i henhold til artikel 21.
 8. Personer, over for hvem ofret har forsørgerpligt, skal antages at have særlige beskyttelsesbehov uden at skulle underkastes den vurdering, der er omhandlet i stk. 1-6.

Artikel 19

Individuel vurdering af ofres støttebehov

1. Under hensyntagen til den individuelle vurdering, der er omhandlet i artikel 18, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder vurderer de individuelle behov for støtte, som ofret og de personer, som ofret har forsørgerpligt over for, har, jf. kapitel 4.
2. Artikel 18, stk. 4 og 7, finder anvendelse på den individuelle vurdering af støttebehov, der foretages i henhold til nærværende artikels stk. 1.

Artikel 20

Henvisning til støttetjenester

1. Hvis der i de vurderinger, der er omhandlet i artikel 18 og 19, er konstateret særlige støtte- eller beskyttelsesbehov, eller hvis ofret anmoder om støtte, sikrer medlemsstaterne, at støttetjenesterne kontakter ofret med henblik på at tilbyde støtte.
2. De kompetente myndigheder reagerer rettidigt og på en koordineret måde på anmodninger om beskyttelse og støtte.
3. De skal om nødvendigt kunne henvise børneofre, herunder vidner, til støttetjenester uden forudgående samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante personoplysninger om ofret og ofrets situation videregives til de relevante støttetjenester, hvis dette er nødvendigt for at sikre, at ofret ydes den rette støtte og beskyttelse. Sådanne videregivelser er fortrolige.
5. Støttetjenesterne opbevarer personoplysningerne så længe, det er nødvendigt for at kunne yde støttetjenesterne, og under ingen omstændigheder længere end 12 måneder efter den seneste kontakt mellem støttetjenesten og ofret.

Artikel 21

Afgørelse om øjeblikkelig bortvisning, om tilhold og om beskyttelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, i tilfælde hvor ofrets eller ofrets forsørgelsesberettigede personers helbred eller sikkerhed er i overhængende fare, træffer afgørelser rettet til en gerningsmand eller en mistænkt for vold, som er omfattet af dette direktiv, om at vedkommende skal forlade ofrets eller ofrets forsørgelsesberettigede personers bopæl i en tilstrækkelig lang periode og om, at gerningsmanden eller den mistænkte forbydes adgang til ofrets bopæl eller arbejdsplads eller på nogen måde at kontakte ofret eller de personer, over for hvem ofret har forsørgerpligt. Sådanne afgørelser skal have øjeblikkelig virkning og er ikke afhængige af, at et offer har anmeldt den strafbare handling.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder kan træffe afgørelse om tilhold eller om beskyttelse for at sikre langsigtet beskyttelse af ofret eller de personer, over for hvem ofret har forsørgerpligt, mod enhver form for vold, der er omfattet af dette direktiv, herunder ved at forbyde eller begrænse visse former for farlig adfærd hos gerningsmanden eller den mistænkte.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder underretter ofre om muligheden for at anmode om øjeblikkelig bortvisning, tilhold og beskyttelse samt om muligheden for at søge grænseoverskridende anerkendelse af afgørelser om beskyttelse i henhold til direktiv 2011/99/EU eller forordning (EU) nr. 606/2013.
4. Enhver overtrædelse af en afgørelse om øjeblikkelig bortvisning, om tilhold eller om beskyttelse skal være genstand for en effektiv straf, der har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen.
5. Denne artikel forpligter ikke medlemsstaterne til at ændre deres nationale systemer for så vidt angår klassificeringen af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning og om beskyttelse som henhørende under strafferetten, civilretten eller forvaltningsretten.

Artikel 22

Beskyttelse af ofrets privatliv

Uden at dette berører retten til et forsvar, sikrer medlemsstaterne, at spørgsmål, undersøgelser og bevismateriale vedrørende ofrets tidligere seksuelle adfærd eller andre aspekter af ofrets privatliv i relation hertil ikke er tilladte i forbindelse med strafferetlig efterforskning og retssager.

Artikel 23

Retningslinjer for retshåndhævende og retslige myndigheder

Medlemsstaterne udsteder retningslinjer for de kompetente myndigheder, der er involveret i straffesager, herunder retningslinjer for anklagemyndigheden og den dømmende myndighed, vedrørende sager om vold mod kvinder eller vold i hjemmet. Disse retningslinjer skal omfatte vejledning om:

- a) hvordan det sikres, at alle former for vold af denne art identificeres korrekt
- b) hvordan den individuelle vurdering i henhold til artikel 18 og 19 foretages
- c) hvordan ofres behandles under hensyntagen til deres traumer og sociale køn samt eventuelt det forhold, at det er børn

- d) hvordan det sikres, at sager føres på en sådan måde, at sekundær eller gentagen viktimering forhindres
- e) hvordan de øgede behov for beskyttelse og støtte hos ofre, som udsættes for forskelsbehandling på grund af en kombination af tildelt køn og andre årsager, kan imødekommes
- f) hvordan kønsstereotyper kan undgås
- g) hvordan ofre kan henvises til støttetjenester for at sikre, at ofre får den rette behandling, og at tilfælde af vold mod kvinder eller vold i hjemmet håndteres hensigtsmæssigt.

Artikel 24

De nationale organers og ligestillingsorganers rolle

1. Medlemsstaterne udpeger et eller flere organer og træffer de nødvendige foranstaltninger til, at organet/organerne kan udføre følgende opgaver:
 - a) yde uafhængig bistand og rådgivning til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet
 - b) offentliggøre uvildige rapporter og fremsætte anbefalinger om ethvert spørgsmål vedrørende sådanne former for vold
 - c) udveksle tilgængelige oplysninger med tilsvarende europæiske organer såsom Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder.

Sådanne organer kan indgå i de ligestillingsorganer, der er oprettet i henhold til direktiv 2004/113/EF, direktiv 2006/54/EF og direktiv 2010/41/EU.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de organer, der er omhandlet i stk. 1, kan handle på vegne af eller til støtte for et eller flere ofre for vold mod kvinder eller vold i hjemmet i retssager, herunder i forbindelse med den ansøgning om erstatning, der er omhandlet i artikel 26, og den anmodning om fjernelse af onlineindhold, der er omhandlet i artikel 25.

Artikel 25

Foranstaltninger til fjernelse af visse former for onlinemateriale

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det materiale, der er omhandlet i artikel 7, litra a) og b), artikel 8, litra c), og artikel 9 og 10, omgående fjernes. Disse foranstaltninger skal omfatte muligheden for, at de kompetente retslige myndigheder efter anmodning fra ofret kan træffe bindende retsafgørelser rettet til de relevante udbydere af formidlingstjenester om at fjerne eller hindre adgangen til sådant materiale.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 nævnte afgørelser kan træffes som foreløbige forholdsregler, selv inden en straffesag vedrørende de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7, litra a) og b), artikel 8, litra c), eller artikel 9 eller 10, er afsluttet, såfremt den pågældende retslige myndighed er af den opfattelse at:
 - a) den har fået forelagt tilstrækkeligt bevis til at kunne konkludere, at den adfærd, der er omhandlet i artikel 7, litra a) og b), artikel 8, litra c), eller artikel 9 eller 10, sandsynligvis blev udvist over for den person, der har indgivet

- anmodningen, og at det materiale, der er genstand for anmodningen, udgør materiale som omhandlet i disse artikler
- b) det er nødvendigt at fjerne materialet for at forhindre eller begrænse betydelig skade på ofret
 - c) andre involverede parter rettigheder og interesser, der er knyttet til en eventuel fjernelse, er ikke af en sådan art, at de vejer tungere end ofrets rettigheder og interesser, der er knyttet til fjernelsen.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de afgørelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er gyldige i en passende periode på højst ét år, som kan forlænges med en yderligere passende periode efter anmodning fra ofret, hvis den pågældende retlige myndighed finder, at betingelserne i stk. 2 fortsat er opfyldt. Hvis straffesagen vedrørende de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7, litra a) og b), artikel 8, litra c), eller artikel 9 eller 10, afsluttes, uden at det fører til en konstatering af, at der er begået en sådan strafbar handling, skal medlemsstaterne dog sikre, at afgørelserne gøres ugyldige, og at den pågældende udbyder af formidlingstjenesten underrettes herom.
 4. Medlemsstaterne sikrer, at de afgørelser og andre foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, træffes efter en gennemsigtig procedure og er omfattet af hensigtsmæssige garantier med henblik på navnlig at sikre, at sådanne afgørelser og andre foranstaltninger begrænses til, hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt, og at der tages behørigt hensyn til alle involverede parter rettigheder og interesser.
 5. Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugere af de relevante tjenester om nødvendigt underrettes af de pågældende udbydere af formidlingstjenester om årsagerne til, at materialet er blevet fjernet eller adgangen hertil er blevet hindret i henhold til de i stk. 1 og 2 omhandlede afgørelser eller andre foranstaltninger, og at disse slutbrugere har adgang til retslig prøvelse.
 6. Medlemsstaterne sikrer, at fjernelse eller hindring af adgangen til materiale i henhold til de afgørelser eller andre foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, ikke forhindrer de kompetente myndigheder i at fremskaffe eller sikre det bevismateriale, der er nødvendigt for at efterforske og retsforfølge de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7, litra a) og b), artikel 8, litra c), eller artikel 9 eller 10.

Artikel 26

Erstatning fra gerningsmænd

1. Medlemsstaterne sikrer, at ofre har ret til at kræve fuld erstatning fra gerningsmændene for skader som følge af enhver form for vold mod kvinder eller vold i hjemmet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at ofre kan få truffet en afgørelse om erstatning i forbindelse med en straffesag.
3. Erstatningen skal sætte ofrene i den situation, som de ville have været i, hvis den strafbare handling ikke havde fundet sted, idet der tages hensyn til, hvor alvorlige konsekvenserne er for ofret. Erstatningen må ikke begrænses ved fastsættelse af en øvre grænse.
4. Erstatningen skal omfatte omkostninger til sundhedsydelse, støttetjenester, rehabilitering, indkomsttab samt andre rimelige omkostninger, der er opstået som følge af den strafbare handling, eller som skal afholdes for at håndtere dens

konsekvenser. Erstatningsbeløbet skal også kompensere for fysisk og psykologisk skade og immateriel skade.

5. Forældelsesfristen for indgivelse af erstatningskrav er mindst fem år fra det tidspunkt, hvor overtrædelsen fandt sted.

I tilfælde af seksuel vold må forældelsesfristen ikke være mindre end ti år.

Forældelsesfristen for indgivelse af krav om erstatning for de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 7, begynder at løbe, når ofret har fået kendskab til den strafbare handling.

Forældelsesfristen begynder ikke at løbe, så længe gerningsmanden og ofret deler samme husstand. Hvis ofret er et barn, begynder forældelsesfristen desuden ikke at løbe, før ofret er fyldt 18 år.

Forældelsesfristen skal afbrydes eller suspenderes, så længe retssagen vedrørende den strafbare handling verserer.

KAPITEL 4

STØTTE TIL OFRE

Artikel 27

Specialiseret støtte til ofre

1. Medlemsstaterne sikrer, at de specialiserede støttetjenester, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2012/29/EU, er til rådighed for ofre for voldshandlinger, som er omfattet af dette direktiv. De specialiserede støttetjenester skal:
 - a) yde rådgivning og oplysninger om alle relevante juridiske eller praktiske spørgsmål, der opstår som følge af den strafbare handling, herunder om adgang til bolig, uddannelse og hjælp til at blive i eller finde beskæftigelse
 - b) henvise til retsmedicinske lægeundersøgelser
 - c) yde støtte til ofre for cybervold, bl.a. ved at rådgive om retsmidler og midler til at få fjernet onlineindhold, der vedrører den strafbare handling.
2. Den specialiserede støtte i stk. 1 skal ydes personligt og være let tilgængelig, bl.a. online eller ved hjælp af andre passende kanaler såsom informations- og kommunikationsteknologi, der er skræddersyet til behovene hos ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet.
3. Medlemsstaterne sikrer, at der er tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til, at tjenesterne i stk. 1 kan ydes, især tjenesterne i litra c), også hvis sådanne tjenester ydes af ikkestatslige organisationer.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de beskyttelsestjenester og specialiserede støttetjenester, der er nødvendige for på dækkende vis at håndtere de mange forskellige behov, som ofre har, findes på samme sted, eller at sådanne tjenester koordineres via et centralt kontaktpunkt eller en one-stop-onlineadgang til sådanne tjenester. Et kombineret udbud af tjenester skal mindst omfatte indledende lægehjælp og sociale tjenester, psykosocial støtte, juridisk bistand og polititjenester.
5. Medlemsstaterne udsteder retningslinjer og protokoller til sundhedspersoner og fagfolk i socialforsorgen om, hvordan den hensigtsmæssige støtte kortlægges og ydes

til ofre for alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet, herunder om hvordan ofre henvises til de relevante støttetjenester. Det skal også af sådanne retningslinjer og protokoller fremgå, hvordan der tages højde for de særlige behov hos ofre, som er udsat for en øget risiko for denne form for vold som følge af, at de udsættes for forskelsbehandling baseret på en kombination af tildelt køn og andre årsager til forskelsbehandling.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de specialiserede støttetjenester forbliver fuldt ud operationelle for ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet i krisetider såsom sundhedskriser eller andre nødsituationer.
7. Medlemsstaterne sikrer, at de specialiserede støttetjenester er til rådighed for ofre før, under og i et passende tidsrum efter straffesagen.

Artikel 28

Specialiseret støtte til ofre for seksuel vold

1. Medlemsstaterne sørger for, at der er passende udstyrede og lettilgængelige krisecentre for voldtægts ofre eller centre, som der kan henvises til i tilfælde af seksuel vold, herunder bistand til opbevaring og underbygning af bevismateriale. Disse centre skal sørge for retsmedicinske lægeundersøgelser, traumestøtte og psykologisk rådgivning, efter at den strafbare handling er begået, og så længe det er nødvendigt derefter. Hvis ofret er et barn, skal tjenesterne ydes på en børnevenlig måde.
2. Tjenesterne i stk. 1 skal være gratis og tilgængelige alle ugens dage. De kan være en del af de tjenester, der er omhandlet i artikel 27.
3. Medlemsstaterne sikrer en tilstrækkelig geografisk fordeling af og tilstrækkelig kapacitet i disse tjenester i hele medlemsstaten.
4. Artikel 27, stk. 3 og 6, finder anvendelse på ydelsen af støtte til ofre for seksuel vold.

Artikel 29

Specialiseret støtte til ofre for kvindelig kønslemlæstelse

1. Medlemsstaterne sikrer effektiv, alderssvarende støtte til ofre for kvindelig kønslemlæstelse, bl.a. ved at tilbyde gynækologisk, sexologisk og psykologisk behandling og rådgivning samt traumebehandling og -rådgivning, der er tilpasset de pågældende ofres særlige behov, efter at den strafbare handling er begået, og så længe det er nødvendigt derefter. Dette omfatter også oplysning om enheder på offentlige hospitaler, der udfører kirurgisk klitorisrekonstruktion. Sådant støtte kan ydes af de centre, som der kan henvises til, jf. artikel 28, eller af et hvilket som helst særligt sundhedscenter.
2. Artikel 27, stk. 3 og 6, og artikel 28, stk. 2, finder anvendelse på ydelsen af støtte til ofre for kvindelig kønslemlæstelse.

Artikel 30

Specialiseret støtte til ofre for seksuel chikane på arbejdspladsen

Medlemsstaterne sikrer, at der er eksterne rådgivningstjenester til rådighed for ofre og arbejdsgivere i tilfælde af seksuel chikane på arbejdspladsen. Disse tjenester skal omfatte rådgivning om passende håndtering af sådanne tilfælde på arbejdspladsen, om de retsmidler,

der er til rådighed for arbejdsgiveren for at fjerne gerningsmanden fra arbejdspladsen, og om muligheden for tidlig mægling, hvis ofret ønsker det.

Artikel 31

Hjælpetjenester for ofre

1. Medlemsstaterne opretter gratis landsdækkende telefonhjælpetjenester, der har åbent døgnet rundt (24/7), for at yde rådgivning til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Rådgivningen skal ydes fortroligt eller under behørig hensyntagen til ofrenes anonymitet. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne tjenester også leveres via anden informations- og kommunikationsteknologi, herunder onlineapplikationer.
2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de tjenester, der er omhandlet i stk. 1, er tilgængelige for slutbrugere med handicap, bl.a. ved at yde støtte på et letforståeligt sprog. De pågældende tjenester skal være tilgængelige i overensstemmelse med de tilgængelighedskrav til elektroniske kommunikationstjenester, der er fastsat i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/882/EU¹⁸.
3. Artikel 27, stk. 3 og 6, finder anvendelse på hjælpetjenester og støtte, der stilles til rådighed ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologi i henhold til nærværende artikel.
4. [Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede tjenester for ofre for vold mod kvinder anvender det EU-harmoniserede nummer "116 016", og at slutbrugerne er tilstrækkeligt informeret om eksistensen og brugen af et sådant nummer.]

Artikel 32

Krisecentre og anden midlertidig indkvartering

1. Krisecentre og anden passende midlertidig indkvartering, jf. artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2012/29/EU skal varetage de særlige behov hos kvindelige ofre for vold i hjemmet og seksuel vold. De skal hjælpe dem til at komme på fode igen og tilbyde passende levevilkår med henblik på, at de kan vende tilbage til en selvstændig tilværelse.
2. Krisecentre og anden passende midlertidig indkvartering skal være udstyret til at imødekomme børns, herunder de særlige behov hos børn, der er ofre.
3. Krisecentre og anden passende midlertidig indkvartering skal være til rådighed for ofre uanset deres nationalitet, statsborgerskab, opholdssted eller opholdsstatus.
4. Artikel 27, stk. 3 og 6, finder anvendelse på krisecentre og anden passende midlertidig indkvartering.

Artikel 33

Støtte til børn, der er ofre

1. Medlemsstaterne sikrer, at børn ydes særlig passende støtte, så snart de kompetente myndigheder har rimelig grund til at antage, at barnet kan have været udsat for, herunder været vidne til, vold mod kvinder eller vold i hjemmet. Støtten til børn skal være specialiseret og alderssvarende og skal respektere barnets tarv.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester ([EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70](#)).

2. Børn, der er ofre, skal have alderssvarende lægebehandling, følelsesmæssig, psykosocial, psykologisk og uddannelsesmæssig støtte samt enhver anden relevant støtte, der er skræddersyet til situationer med vold i hjemmet.
3. Hvis det er nødvendigt at sørge for midlertidig indkvartering, skal børn fortrinsvis anbringes sammen med andre familiemedlemmer, navnlig med en ikkevoldelig forælder, i en permanent eller midlertidig bolig, hvortil der er knyttet støttetjenester. Indkvartering i krisecentre skal være en sidste udvej.

Artikel 34

Børns sikkerhed

Medlemsstaterne etablerer og opretholder sikre steder, som giver mulighed for en sikker kontakt mellem et barn og indehaveren af forældremyndigheden, som er en gerningsmand eller en mistænkt for vold mod kvinder eller vold i hjemmet, således at sidstnævnte har samværsret. Medlemsstaterne sikrer, at overvågning varetages af uddannede fagfolk i det omfang, det er relevant, og under hensyntagen til barnets tarv.

Artikel 35

Måltrettet støtte til ofre med særlige behov og risikogrupper

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ydes særlig støtte til ofre, som har en øget risiko for vold mod kvinder eller vold i hjemmet, f.eks. kvinder med handicap, kvinder i landdistrikter, kvinder, hvis opholdsstatus eller -tilladelse afhænger af en anden person, migrantkvinder uden dokumenter, kvinder, der ansøger om international beskyttelse, kvinder, der flygter fra væbnede konflikter, hjemløse kvinder, kvinder med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund, kvindelige sexarbejdere, kvinder, der er frihedsberøvet, eller ældre kvinder.
2. De støttetjenester, der er omhandlet i artikel 27-32, skal have tilstrækkelig kapacitet til at huse ofre med handicap, idet der tages hensyn til disses særlige behov, herunder for personlig bistand.
3. Støttetjenesterne skal være tilgængelige for tredjelandsstatsborgere, som er ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet, herunder for ansøgere om international beskyttelse, personer uden dokumenter og frihedsberøvede personer, der er genstand for tilbagesendelsesprocedurer. Medlemsstaterne sikrer, at ofre, som anmoder herom, kan anbringes adskilt fra personer med et andet køn i centre for frihedsberøvelse af tredjelandsstatsborgere, der er genstand for tilbagesendelsesprocedurer, eller indkvarteres særskilt i modtagelsescentre for ansøgere om international beskyttelse.
4. Medlemsstaterne sikrer, at personer kan anmelde tilfælde af vold mod kvinder eller vold i hjemmet, som begås i modtagelsescentre og centre for frihedsberøvelse, til det relevante personale, og at der findes protokoller for, hvordan sådanne anmeldelser håndteres ordentligt og hurtigt i overensstemmelse med kravene i artikel 18, 19 og 20.

KAPITEL 5

FOREBYGGELSE

Artikel 36

Forebyggende foranstaltninger

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at forebygge vold mod kvinder og vold i hjemmet.
2. Forebyggende foranstaltninger skal omfatte bevidstgørelseskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer, der, hvis det er relevant, udarbejdes i samarbejde med relevante civilsamfundsorganisationer, arbejdsmarkedets parter, berørte lokalsamfund og andre interessenter.
3. Medlemsstaterne gør oplysninger om forebyggende foranstaltninger, ofres rettigheder, adgang til domstolsprøvelse og advokatbistand samt de til rådighed værende beskyttelses- og støtteforanstaltninger tilgængelige for offentligheden.
4. Der skal være målrettede tiltag for risikogrupper, herunder børn, som svarer til deres alder og modenhed, og personer med handicap under hensyntagen til sprogbarrierer og forskellige niveauer af læsefærdigheder og evner. Oplysninger til børn skal formuleres på en børnevenlig måde.
5. De forebyggende foranstaltninger skal navnlig tage sigte på at udfordre skadelige kønsstereotyper og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, og de skal anspore alle, også mænd og drenge, til at fungere som positive rollemodeller for at fremme tilsvarende adfærdsåndringer i hele samfundet i overensstemmelse med målene i dette direktiv.
6. De forebyggende foranstaltninger skal bidrage til og/eller skabe større bevidsthed om og forståelse af, hvor skadelig en praksis kvindelig kønslemlæstelse er.
7. Forebyggende foranstaltninger skal også specifikt handle om cybervold. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at uddannelsesforanstaltninger omfatter udvikling af digitale færdigheder, herunder evnen til at forholde sig kritisk i den digitale verden, således at brugerne bliver i stand til at konstatere og håndtere tilfælde af cybervold, søge støtte og forhindre, at den begås. Medlemsstaterne fremmer tværfagligt samarbejde og samarbejde mellem interessenter, herunder formidlingstjenester og kompetente myndigheder, med henblik på at udarbejde og gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af cybervold.
8. Medlemsstaterne sikrer, at seksuel chikane på arbejdspladsen er et emne, der behandles i de relevante nationale politikker. Der skal ved hjælp af sådanne nationale politikker fastlægges og indføres målrettede foranstaltninger, som omhandlet i stk. 2, for de sektorer, hvor arbejdstagerne er mest udsatte.

Artikel 37

Uddannelse og oplysning af fagfolk

1. Medlemsstaterne sikrer, at fagfolk, som sandsynligvis vil komme i kontakt med ofre, herunder retshåndhavende myndigheder, personale ved domstole, dommere, anklagere, advokater, udbydere af tjenester vedrørende støtte til ofre og genoprettende retfærdighed, sundhedspersoner, sociale tjenester,

uddannelsespersonale og andet relevant personale, får både generel og specialiseret uddannelse og målrettede oplysninger på et niveau, der er relevant for deres kontakt med ofre, således at de kan opdage, forebygge og håndtere tilfælde af vold mod kvinder eller vold i hjemmet og behandle ofre under hensyntagen til deres traumer og sociale køn samt eventuelt det forhold, at det er børn

2. Relevante sundhedspersoner, herunder børnelæger og jordemødre, skal have målrettet uddannelse med henblik på at opdage og under hensyn til de kulturelle aspekter behandle de fysiske, psykologiske og seksuelle konsekvenser af kvindelig kønslæmlæstelse.
3. Personer med tilsynsfunktioner på arbejdspladsen både i den offentlige og den private sektor skal have uddannelse i, hvordan seksuel chikane på arbejdspladsen opdages, forebygges og håndteres, herunder i risikovurderinger vedrørende sundheds- og sikkerhedsrisici på arbejdspladsen, med henblik på at kunne støtte ofre, der udsættes for dem, og reagere på en hensigtsmæssig måde. Sådanne personer og arbejdsgivere skal have oplysninger om konsekvenserne af vold mod kvinder og vold i hjemmet for arbejdet og risikoen for vold fra tredjepart.
4. Uddannelsesaktiviteterne i stk. 1 og 2 skal omfatte uddannelse i koordineret samarbejde mellem flere instanser med henblik på at muliggøre en mere samlet og hensigtsmæssig håndtering af henvisninger i tilfælde af vold mod kvinder eller vold i hjemmet.
5. Uden at det berører mediefriheden og -pluralismen, fremmer og støtter medlemsstaterne medieuddannelsesaktiviteter, der iværksættes af medieorganisationer, selvregulerende medieorganer og repræsentanter for branchen eller andre relevante uafhængige organisationer, med henblik på at bekæmpe stereotype portrætter af kvinder og mænd, sexistiske billeder af kvinder og beskyldninger af ofre i medierne, og som har til formål at mindske risikoen for vold mod kvinder eller vold i hjemmet.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der har kompetence til at modtage anmeldelser af strafbare handlinger fra ofre, er korrekt uddannet til at lette og bistå med anmeldelsen af sådanne strafbare handlinger.
7. Uddannelsesaktiviteterne i stk. 1 og 2, herunder om cybervold, skal være regelmæssige og obligatoriske og bygge på de særlige forhold, der kendetegner vold mod kvinder og vold i hjemmet. Sådanne uddannelsesaktiviteter skal omfatte uddannelse i, hvordan det er muligt at opdage og håndtere de særlige beskyttelses- og støttebehov hos ofre, der står over for en øget risiko for vold som følge af, at de udsættes for forskelsbehandling på grund af en kombination af tildelt køn og andre årsager.
8. Foranstaltningerne i stk. 1-6 skal gennemføres uden at påvirke domstolenes uafhængighed, de lovregulerede erhvervs selvorganisering og forskelle i retsvæsenets opbygning i Unionen.

Artikel 38

Behandlingsprogrammer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der indføres målrettede og effektive behandlingsprogrammer for at forebygge og minimere risikoen for, at der begås vold mod kvinder eller vold i hjemmet, eller at disse strafbare handlinger gentager sig.

2. Behandlingsprogrammerne skal også være tilgængelige for personer, der frygter, at de vil begå vold mod kvinder eller vold i hjemmet.

KAPITEL 6

KOORDINERING OG SAMARBEJDE

Artikel 39

Koordinerede politikker og koordineringsorgan

1. Medlemsstaterne vedtager og gennemfører landsdækkende effektive, omfattende og koordinerede politikker, der omfatter alle relevante foranstaltninger til at forhindre og bekæmpe alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet.
2. Medlemsstaterne udpeger eller opretter et officielt organ med ansvar for koordinering, gennemførelse, overvågning og evaluering af politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold, der er omfattet af dette direktiv.
3. Organet koordinerer indsamlingen af de data, der er omhandlet i artikel 44, analyserer dem og formidler resultaterne heraf.
4. Det er ansvarligt for koordineringen af politikker på centralt, regionalt og lokalt plan.

Artikel 40

Koordinering og samarbejde mellem flere instanser

1. Medlemsstaterne indfører hensigtsmæssige mekanismer til at sikre en effektiv koordinering og et effektivt samarbejde på nationalt plan mellem relevante myndigheder, agenturer og organer, herunder lokale og regionale myndigheder, retshåndhavende myndigheder, domstole, offentlige anklagere, udbydere af støttetjenester samt ikkestatslige organisationer, sociale tjenester, herunder myndigheder med ansvar for børns beskyttelse eller trivsel, uddannelses- og sundhedstjenesteydere, arbejdsmarkedets parter, uden at det berører deres selvstændighed, og andre relevante organisationer og enheder.
2. Sådanne mekanismer skal navnlig omfatte individuelle vurderinger i henhold til artikel 18 og 19, beskyttelses- og støtteforanstaltninger i henhold til artikel 21 og kapitel 4, retningslinjer for retshåndhavende og retslige myndigheder i henhold til artikel 23 og uddannelse af fagfolk, som omhandlet i artikel 37.

Artikel 41

Samarbejde med ikkestatslige organisationer

Medlemsstaterne samarbejder og rådfører sig med civilsamfundsorganisationer, herunder ikkestatslige organisationer, der arbejder med ofre for vold mod kvinder eller vold i hjemmet, navnlig når det drejer sig om støtte til ofre, politiske initiativer, oplysnings- og bevidstgørelseskampagner, forsknings- og uddannelsesprogrammer og uddannelses tiltag samt om overvågning og evaluering af virkningen af de foranstaltninger, der træffes med henblik på at støtte og beskytte ofre.

Artikel 42

Samarbejde mellem udbydere af formidlingstjenester

Medlemsstaterne gør det lettere for udbydere af formidlingstjenester at træffe selvregulerende foranstaltninger i forbindelse med dette direktiv, navnlig for at styrke de interne mekanismer til håndtering af det onlinemateriale, der henvises til i artikel 25, stk. 1, og til at forbedre de ansattes uddannelse i forebyggelse af og bistand og støtte til ofre for de strafbare handlinger, der henvises til deri.

Artikel 43

Samarbejde på EU-plan

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at fremme deres indbyrdes samarbejde for at forbedre gennemførelsen af dette direktiv. Et sådant samarbejde skal som minimum tage sigte på:

- a) at udveksle bedste praksis og høre hinanden i individuelle sager, herunder gennem Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område
- b) at udveksle oplysninger og bedste praksis med relevante EU-agenturer
- c) at yde bistand til EU-netværk om anliggender med direkte relevans for vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Artikel 44

Dataindsamling og forskning

1. Medlemsstaterne indfører et system til indsamling, udvikling, udarbejdelse og formidling af statistikker over vold mod kvinder eller vold i hjemmet, herunder de former for vold, der er omhandlet i artikel 5-10.
2. Statistikkerne skal omfatte følgende data opdelt efter tildelt køn, ofrets og gerningsmandens alder, forholdet mellem ofret og gerningsmanden og den strafbare handlingens art:
 - a) antallet af ofre, som har været udsat for vold mod kvinder eller vold i hjemmet i de seneste 12 måneder, de seneste fem år og hele livet
 - b) det årlige antal af sådanne ofre, af anmeldte strafbare handlinger og af personer, der er blevet retsforfulgt og dømt for sådanne former for vold, indhentet fra nationale administrative kilder.
3. Medlemsstaterne gennemfører hvert femte år en populationsbaseret undersøgelse ved hjælp af Kommissionens (Eurostats) harmoniserede metode til at indhente de data, der er omhandlet i stk. 2, litra a), og vurderer på dette grundlag udbredelsen af og udviklingen i alle de former for vold, der er omfattet af dette direktiv.

Medlemsstaterne indberetter disse data til Kommissionen (Eurostat) senest [tre år efter direktivets ikrafttræden].
4. For at sikre, at de administrative data er sammenlignelige i hele Unionen, indhenter medlemsstaterne administrative data på grundlag af fælles opdelinger, der er udviklet i samarbejde med og efter den metode, der er udviklet af Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, jf. stk. 5. De videregiver hvert år disse data til Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder. De videregivne data må ikke indeholde personoplysninger.

5. Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder bistår medlemsstaterne med den dataindsamling, der er omhandlet i stk. 2, litra b), bl.a. ved at fastsætte fælles standarder for tællingsenheder, tællingsregler, fælles disaggregeringer, rapporteringsformater og klassificeringen af strafbare handlinger.
6. Medlemsstaterne gør de indsamlede statistikker offentligt tilgængelige. Statistikkerne må ikke indeholde personoplysninger.
7. Medlemsstaterne støtter forskning i de grundlæggende årsager til, virkninger af, tilfælde af og domsfældelsesprocenter for de former for vold, der er omfattet af dette direktiv.

KAPITEL 7

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 45

Ændring af direktiv 2011/93/EU

I artikel 3 i direktiv 2011/93/EU indsættes følgende stykker:

- "7. Medlemsstaterne sikrer, at følgende forsætlige handlinger straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst 12 år:
- a) med et barn, der endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, at tage del i vaginal, anal eller oral penetration af seksuel karakter med en legemsdel eller genstand
 - b) at udsætte et barn, der endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, for med en anden person at skulle tage del i vaginal, anal eller oral penetration af seksuel karakter med en legemsdel eller genstand.
8. Hvis barnet er over den seksuelle lavalder og ikke giver sit samtykke til handlingen, sikrer medlemsstaterne, at handlingen i stk. 7 straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ti år.
9. Med henblik på stk. 8 sikrer medlemsstaterne, at der ved en handling uden samtykke forstås en handling, der er foregået uden barnets frivillige samtykke, eller hvor barnet er ude af stand til at give udtryk for en egen fri vilje som følge af de i stk. 5 omhandlede omstændigheder, herunder på grund af sin fysiske eller mentale tilstand, f.eks. hvis det er bevidstløst, forgiftet, sover, er sygt eller fysisk skadet.
- Samtykke kan trækkes tilbage når som helst i løbet af handlingen. Fraværet af samtykke kan ikke tilbagevises alene under henvisning til barnets tavshed, manglende verbale eller fysiske modstand eller tidligere seksuel adfærd."

Artikel 46

Beskyttelsesniveau

Direktivet fastsætter minimumsregler. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde bestemmelser med højere standarder, herunder bestemmelser, som fastsætter et højere niveau af beskyttelse og støtte til ofre.

Artikel 47

Rapportering

1. Senest [*syv år efter dette direktivs ikrafttræden*] meddeler medlemsstaterne Kommissionen alle de oplysninger om direktivets anvendelse, der er relevante for Kommissionens udarbejdelse af en rapport om direktivets anvendelse.
2. På grundlag af medlemsstaternes oplysninger, jf. stk. 1, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den gennemgår anvendelsen af direktivet.

Artikel 48

Forbindelsen til andre EU-retsakter

1. Dette direktiv berører ikke anvendelsen af følgende retsakter:
 - a) Direktiv 2011/36/EU
 - b) Direktiv 2011/93/EU
 - c) Direktiv 2011/99/EU
 - d) Direktiv 2012/29/EU
 - e) Forordning (EU) nr. 606/2013
 - f) [Forordning (EU) .../... et indre marked for digitale tjenester].
2. De særlige foranstaltninger om forebyggelse, beskyttelse af og støtte til ofre i henhold til dette direktiv finder anvendelse ud over de foranstaltninger, der er fastsat i direktiv 2011/36/EU, direktiv 2011/93/EU og direktiv 2012/29/EU.

Artikel 49

Klausul om garanti mod forringelse

Intet i dette direktiv må fortolkes som en sænkning eller begrænsning af eller afvigelse fra nogle af de rettigheder og proceduremæssige garantier, der sikres i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, som yder et højere beskyttelsesniveau. Medlemsstaterne må ikke sænke et sådant højere beskyttelsesniveau, som var sikret på tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 50

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [*to år efter ikrafttrædelsen*]. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 51
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 52
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

1.4.4. Resultatindikatorer

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.5.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: Retlige og indre anliggender

Aktivitet: Ligestilling

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁵³

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Med forslaget til direktiv vil alle medlemsstater blive forpligtet til at indsamle administrative data om vold mod kvinder og vold i hjemmet (årligt antal ofre for vold mod kvinder, årligt antal ofre for vold i hjemmet, årligt antal anmeldte strafbare handlinger, årligt antal personer, der retsforfølges, og årligt antal personer, der er dømt for alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet) på grundlag af fælles opdelinger af data efter tildelt køn, ofrets og gerningsmandens alder, forholdet mellem offeret og gerningsmanden, type strafbar handling og andre relevante variabler.

Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) vil udvikle en fælles metode til indsamling af data og støtte hertil, og det vil indsamle dataene hvert år (jf. 1.4.2). Opgaven med at indsamle administrative data vil udvide de dataindsamlingsaktiviteter, som EIGE allerede har gennemført på frivillig basis med nogle medlemsstater (jf. 1.5.2). Denne udvidelse vil gøre det muligt for EU at sikre, at de nationale data kan sammenlignes, at overvåge gennemførelsen af direktivet og at indhente omfattende statistiske oplysninger om forekomsten af vold mod kvinder og vold i hjemmet.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Med forslaget får Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) til opgave at:

1) at udvikle fælles opdelinger og metoder i samarbejde med medlemsstaterne for at sikre, at det er muligt at sammenligne administrative data i hele Unionen

⁵³ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

2) at støtte medlemsstaterne i forbindelse med dataindsamlingen ved at fastsætte fælles standarder for optællingsenheder, optællingsregler, fælles opdelinger, rapporteringsformater og klassificering af strafbare handlinger. Det kan omfatte fremme af samarbejde og udveksling af praksis.

1.4.3. *Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Forslaget forventes at øge effektiviteten af indsamlingen af sammenlignelige administrative data i hele Unionen om alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Siden 2012 har EIGE bistået medlemsstaterne med at styrke deres procedurer for indsamling af administrative data og med at udvikle statistikker om forskellige former for vold mod kvinder. Analysen af de data, der er til rådighed i hver medlemsstat, har vist, at der er udfordringer med hensyn til dataindsamling som følge af den retlige kontekst, den institutionelle praksis og akutte tekniske begrænsninger.

Der findes ingen systematisk og standardiseret metode til indsamling af data om voldshandlinger mod kvinder og vold i hjemmet i hele EU, navnlig hvad angår de typer af strafbare handlinger, der er omfattet, og forholdet mellem offer og gerningsmand. Der er på tværs af medlemsstaterne store forskelle, hvad angår de metoder, der anvendes til at indsamle data, kvaliteten af de indsamlede data, og hvordan de lagres, deles mellem de relevante myndigheder (de retshåndhævende myndigheder, retsvæsenet, sundhedsmæssige og sociale tjenester osv.) og internationalt og gøres offentligt tilgængelige. Forskelle i praksis og mangel på obligatoriske registreringsprincipper forhindrer metodisk registrering af data om ofre og gerningsmænd, navnlig med hensyn til deres tildelte køn og deres indbyrdes forhold. Som følge heraf er de tilgængelige data stadig langt fra fuldstændige og sammenlignelige, hvilket undergraver bestræbelserne på at analysere de kriminelle tendenser og vurdere effektiviteten af de trufne foranstaltninger.

Øget effektivitet i forbindelse med indsamlingen af sammenlignelige administrative data har et banebrydende potentiale til at løse den nuværende mangel på dokumentation om forekomsten af vold mod kvinder og vold i hjemmet. På nuværende tidspunkt er EU ikke opført i ligestillingsindekset (GEI) på området vold på grund af manglen på sammenlignelige data for hele EU. Som følge heraf betragtes vold mod kvinder, som er en af de vigtigste former for kønsbestemt forskelsbehandling, kun som et yderligere område i GEI. Indsamling af sammenlignelige administrative data i hele EU kan muliggøre en systematisk måling af vold mod kvinder og vold i hjemmet og deres forskellige konsekvenser for ofrenes liv. Kun ved at indsamle kvantitative og kvalitative data om motiverne for, de forskellige former for og konsekvenserne af vold mod kvinder vil medlemsstaterne kunne udforme fuldt ud effektive foranstaltninger til at beskytte og støtte ofrene. En bedre beskyttelse af de grundlæggende rettigheder for voldsofre er derfor kernen i denne indsats, og det er ofrene, der vil få størst gavn af denne store forbedring i hele EU.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

1. Udvikling/anvendelse af fælles opdelinger og metoder for at sikre, at administrative data i hele Unionen kan sammenlignes, skal udvikles i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Indførelse af et dataindsamlingsværktøj og anvendelse heraf med ledsagende retningslinjer udstedt af EIGE og godkendt af medlemsstaterne i fuld overensstemmelse med direktivet.

3. Udvikling af retningslinjer for harmonisering og standardisering af statistikker over kriminalitet vedrørende vold mod kvinder og vold i hjemmet, i samarbejde med relevante interessenter såsom Eurostat og UNODC.

4. Antal medlemsstater, der støttes i forbindelse med dataindsamlingen, ved at der fastsættes fælles standarder for optællingsenheder, optællingsregler, fælles opdelinger, rapporteringsformater og klassificering af strafbare handlinger.

5. Antal medlemsstater, der hvert år er i stand til at indberette data om alle de former for vold, direktivet omfatter (datatilgængelighed).

6. Antal medlemsstater, der hvert år er i stand til at indberette data i fuld overensstemmelse med direktivets dataindberetningskrav (sammenlignelighed af data).

7. Antal medlemsstater, der overholder EU's standarder for indberetning af statistiske metadata hvert år.

8. Antal besøg på dataportalen.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

De vigtigste krav efter direktivets ikrafttræden er som følger:

- Fastslået kapacitet i EIGE (sikring af menneskelige og finansielle ressourcer), i 2025/2026⁵⁴.

- Etablering af et koordineringssystem for dataindsamling på EU-plan (EIGE som koordineringsorgan, netværk af forskere og dataleverandører på medlemsstatsniveau), i 2025-2026.

- Krav til indsamling og EIGE's iværksættelse af udbud i 2025/2026.

- Aftalte standarddriftsprocedurer for dataforvaltning, herunder dataindsamling, -indlæsning og -validering, støtte til standardisering af administrative data vedrørende vold mod kvinder, i 2025-2026.

- Dataindsamlingsværktøj udformet, testet og hostet på en egnet onlineplatform, som EIGE opretter og forvalter, i 2026.

⁵⁴

Det år, hvorfra forpligtelserne formodes at gælde. Afhængigt af det nøjagtige år kan det være nødvendigt at tilpasse de oplysninger, der er nævnt i arbejdsstyrkeundersøgelsen vedrørende de efterfølgende år.

- Webbaseret platform til indsendelse af data ved brug af sikker dataoverførsel, i 2027.
- Vedligeholdelse af og fejlfinding på den webbaserede platform, fra 2027 og fremefter.
- Regelmæssig offentliggørelse og formidling af de indsamlede statistikker via EIGE's database over kønsstatistikker, regelmæssigt fra 2027 og fremefter.

1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Det er kun ved at indføre en forpligtelse til at indsamle administrative data, at det bliver muligt at gøre det i hele EU på et standardiseret grundlag. Eftersom medlemsstaterne på nuværende tidspunkt anvender forskellige metoder til indsamling af administrative data på dette politikområde, er der fortsat kun en begrænset mængde sammenlignelige data til rådighed i EU.

Inddragelsen af EIGE er den mest hensigtsmæssige måde at strukturere dataindsamlingen på, eftersom denne opgave bygger på det arbejde, som EIGE allerede udfører på frivillig basis med et begrænset antal medlemsstater og en begrænset mængde data. Derved udvides de opgaver, som EIGE's blev pålagt i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1922/2006 om oprettelse af instituttet, til at omfatte følgende: "indsamle, analysere og udbrede relevante objektive, sammenlignelige og pålidelige oplysninger vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, herunder resultaterne af forskning og bedste praksis indsendt af medlemsstater" og "udvikle metoder til forbedring af objektiviteten, sammenligneligheden og pålideligheden af data på europæisk plan gennem fastlæggelse af kriterier, der vil forbedre oplysningernes ensartethed, og tage kønsspørgsmål i betragtning i forbindelse med indsamling af data". Det vil gøre den eksisterende dataindsamling obligatorisk og regelmæssig og udvide dens anvendelsesområde til at omfatte alle medlemsstater.

Den udvidede opgave vil være i fuld overensstemmelse Eurostats regler og politikker: forbedring af de administrative dataindsamlingsystemer er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions strategi for modernisering af sociale statistikker, nemlig ved at omstrukturere en produktionsmetode, hvor statistikker udarbejdes som led i en integreret model.

Dataindsamlingen er afgørende for overvågningen af gennemførelsen af det kommende direktiv og vil finde sted med regelmæssige mellemrum efter dets ikrafttræden. Interessenter, der er aktive inden for dataindsamling (Europarådet, FRA og også Europa-Parlamentet) opfordrer kraftigt Kommissionen til at gøre det muligt at tilvejebringe mere pålidelige data om emnet på denne måde.

1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Virkningerne af de nationale dataregistreringssystemer er måske indtil videre begrænsede, men det arbejde, som EIGE har udført siden 2017 sammen med nogle medlemsstater på frivillig basis, har ført til betydelige forbedringer. Navnlige har dets arbejde med at vurdere medlemsstaternes statistiske kapacitet til at tilvejebringe data om tre vigtige former for vold mod kvinder (partnervold, voldtægt og kvindedrab) tjent til at:

- Skabe bevidsthed om betydningen af at indsamle og analysere data om disse former for vold.

- Forbedre dataindsamlingen og dataanalyserne i nogle medlemsstater (DE, NL).

- Udvikle nye databaser til indsamling af specifikke data om vold i hjemmet og integration af forskellige systemer (indsamling af administrative data fra anklagemyndigheden, retsvæsenet og politiet), som på nuværende tidspunkt giver et fragmenteret billede. Dette har ført til oprettelsen af integrerede systemer i nogle medlemsstater (PT, EL).

Det nuværende arbejde på frivillig basis har også understreget følgende behov og vigtige områder, hvor der er brug for forbedringer:

- Behovet for at udveksle god praksis og indgå i drøftelser med de nationale dataleverandører for at forbedre deres dataindsamlingsystemer.

- Behovet for at samarbejde med andre agenturer for at afstemme kravene til dataindsamling, f.eks. Eurostat, Europarådet (GREVIO) og UNODC.

- Betydningen af klare definitioner og begreber, som er uden kønsskævheder, for derved at kaste lys over de former for vold, som fortsat er usynlige, og som ikke i tilstrækkelig grad anmeldes og registreres.

- Behovet for kapacitetsopbygning og uddannelse af nationale dataleverandører.

- Betydningen af dataindsamling med henblik på præcist at vurdere risiciene for gentagen viktimering og udvikling af bedre forebyggelsesforanstaltninger.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Indsamling af administrative data om vold mod kvinder og vold i hjemmet er en afgørende del af skabelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og en central del af strategien for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025. Det gør det muligt at overvåge forekomsten af strafbare handlinger i form af vold mod kvinder eller vold i hjemmet i hele EU. Det skaber ny viden om problemets dybde og vil gøre det muligt at overvåge tendenser og udforme politikker med henblik på en effektiv indsats mod denne form for vold.

Dette mål nævnes udtrykkeligt i EU-strategien for ligestilling mellem mænd og kvinder, EU-strategien om barnets rettigheder, EU-strategien for ofres rettigheder (2020-2025), strategien for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025, strategien for rettigheder for personer med handicap 2021-2030 og handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder. EU's kønshandlingsplan III gør bekæmpelse af kønsbestemt vold til en af prioriteterne i EU's optræden udadtil. Dette forslag indgår i Kommissionens arbejdsprogram for 2021 og indtager en fremtrædende plads i de politiske retningslinjer og i formandens tale om Unionens tilstand i både 2021 og 2022.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Omkostningerne i forbindelse med udviklingen af en fælles ramme for indsamling af administrative data bør afholdes over Unionens budget og bør afspejles i det pågældende agenturs budget — EIGE. Inden for rammerne af dette forslag vil stigningen i EU's bidrag til EIGE blive finansieret via programmet for borgere,

ligestilling, rettigheder og værdier for perioden 2025-2027. Fra 2028 og fremefter (se afsnit 1.6) vil disse omkostninger blive en integreret del af EU's bidrag til EIGE, som skal vedtages af budgetmyndigheden via den årlige budgetprocedure.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

Ubegrænset varighed

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2025/2026 til 2027,
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)⁵⁵

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

⁵⁵ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Det er vigtigt at overvåge og evaluere udviklingen i dataindsamlingen, og hvordan den fungerer, hvilket vil ske i overensstemmelse med de principper, der er skitseret i den fælles tilgang til decentraliserede agenturer.

EIGE skal navnlig hvert år sende Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet et samlet programmeringsdokument med flerårige og årlige arbejdsprogrammer og ressourceprogrammering. Det samlede programmeringsdokument indeholder målsætninger, forventede resultater og resultatindikatorer med henblik på at overvåge opfyldelsen af målsætningerne og resultaterne.

Når den udvidede indsamling af administrative data er igangsat, vil EIGE forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det forklares, hvordan målene, navnlig vedrørende planlægning og omkostninger, er blevet opfyldt.

To år efter igangsætningen og derefter hvert år forelægger EIGE Kommissionen en rapport om, hvordan dataindsamlingsaktiviteterne fungerer rent teknisk.

Disse aktiviteter vil regelmæssigt blive evalueret i forbindelse med efterfølgende evalueringer af EIGE, som gennemføres i overensstemmelse med artikel 20 i forordning (EF) nr. 1922/2006.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

I betragtning af at forslaget har indvirkning på EU's årlige bidrag til EIGE, vil EU-budgettet blive gennemført ved indirekte forvaltning.

I henhold til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning gennemføres agenturets budget under overholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol.

Hvad angår efterfølgende kontrol, er agenturet underkastet følgende:

- intern revision foretaget af Kommissionens Interne Revisionstjeneste
- Den Europæiske Revisionsrets årsberetninger med en erklæring om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed
- årlig decharge meddelt af Europa-Parlamentet
- eventuelle undersøgelser foretaget af OLAF for navnlig at sikre, at de ressourcer, der er afsat til agenturerne, anvendes korrekt
- endnu et lag af kontrol og ansvarlighed fra Den Europæiske Ombudsmands side.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Der er ikke på nuværende tidspunkt konstateret nogen specifikke risici.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Forholdet mellem "kontrolomkostningerne og betalingen af de forvaltede midler" indberettes af Kommissionen. I GD JUST's årlige aktivitetsrapport fra 2020 angives dette forhold at være 0,74 % med hensyn til indirekte forvaltede bemyndigede enheder og decentrale agenturer, herunder EIGE.

Den Europæiske Revisionsret bekræftede lovligheden og den formelle rigtighed af EIGE's årsregnskab for 2020, hvilket indebærer en fejlprocent på under 2 %. Der er intet, der tyder på, at fejlprocenten vil stige i de kommende år. Pålideligheden af regnskaberne for 2020 bekræftes også på grundlag af en uafhængig ekstern revisors kontrol.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Foranstaltningerne til bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder er bl.a. skitseret i EIGE's strategi for bekæmpelse af svig 2021-2023. EIGE deltager i Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs aktiviteter til forebyggelse af svig og er forpligtet til straks at underrette Kommissionen om tilfælde af formodet svig og andre finansielle uregelmæssigheder.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁵⁶	fra EFTA-lande ⁵⁷	fra kandidatlande ⁵⁸	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
Udgiftsområde 2	07.100500 Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
Udgiftsområde 2	07.0603 - Daphne	OB	NEJ	Nej	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁵⁶ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁵⁷ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁵⁸ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	Udgiftsområde 2: Samhørighed, resiliens og værdier
--	--------	--

Organisme: EIGE			År	År	År	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	I ALT
			n ⁵⁹	n+1	n+2		
Afsnit 1: Personaleudgifter ⁶⁰	Forpligtelser	(1)	0,200	0,200	0,200		0,600
	Betalinger	(2)	0,200	0,200	0,200		0,600
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)	0,050	0,250	0,050		0,350
	Betalinger	(2a)	0,050	0,250	0,050		0,350
Afsnit 3 - Driftsudgifter:	Forpligtelser	(3a)	0,500⁶¹	0,500⁶²	0,500⁶³		1,500
	Betalinger	(3b)	0,500	0,500	0,500		1,500

⁵⁹ Aktiviteten antages at starte i 2025/2026 (afhængigt af datoen for direktivets ikrafttræden), og der er ikke fastsat nogen slutdato herfor. Skønnet for de følgende år er det samme under hensyn til justeringskoefficienten og stigningen i lønningerne for så vidt angår afsnit 1 og inflation for så vidt angår afsnit 2 og 3.

⁶⁰ Personaleudgifter som beregnet af agenturet (dvs. forventede faktiske omkostninger/ikke gennemsnitlige standardomkostninger).

⁶¹ Skøn baseret på lignende projekter; afhængigt af markedspriserne.

⁶² Skøn baseret på lignende projekter; afhængigt af markedspriserne.

⁶³ Skøn baseret på lignende projekter; afhængigt af markedspriserne.

Bevillinger I ALT til EIGE	Forpligtelser	= 1+1a+3	0,750	0,950	0,750			2,450
	Betalinger	=2+2a +3b	0,750	0,950	0,750			2,450

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	I ALT
GD: <.....>						
• Menneskelige ressourcer						
• Andre administrationsudgifter						
I ALT GD <.....>						

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)							
--	---	--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		År n ⁶⁴	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser								
	Betalinger								

3.2.2. Anslåede virkninger for EIGE's bevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)										I ALT		
	RESULTATER																		
	Type ⁶⁵	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁶⁶ Udforme dataopdelingen og en metode i samarbejde med medlemsstaterne for at sikre, at administrative data er sammenlignelige i hele Den Europæiske Union.																			
- Resultat	Udvikling af et værktøj til opdeling af data		0,071		0,071		0,071												

⁶⁴ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

⁶⁵ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁶⁶ Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikt/specifikke mål".

- Resultat	Udvikling af metoder til at sikre datasammenlignelighed		0,071		0,071		0,071										
Subtotal for specifikt mål nr. 1			0,142		0,142		0,142										
SPECIFIKT MÅL NR. 2 Støtte medlemsstaterne i forbindelse med dataindsamlingen ved at fastsætte fælles standarder for optællingsenheder, optællingsregler, fælles opdelinger, rapporteringsformater og klassificering af strafbare handlinger.																	
- Resultat	Rapporteringsformat integreret i platformen og gennemført af medlemsstaterne		0,071		0,071		0,071										
	Operationelle procedurer vedtaget af alle EU's medlemsstater		0,071		0,071		0,071										
	Relevante data sendt til EIGE på sikker vis af medlemsstaterne		0,071		0,071		0,071										
	Data videregivet på en struktureret, halvautomatisk måde		0,071		0,071		0,071										

	Data, der er offentligt tilgængelige på internettet under overholdelse af databeskyttelsesforordningen			0,074		0,074		0,074										
Subtotal for specifikt mål nr. 2				0,358		0,358		0,358										
I ALT				0,500		0,500		0,500										

3.2.3. Anslåede virkninger for EIGE's menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:
- i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ⁶⁷	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	--	-------

–

Midlertidigt ansatte (AD) ⁶⁸	0,070	0,070	0,070				
Midlertidigt ansatte (AST)							
Kontraktansatte ⁶⁹	0,130		0,130				
Udstationerede nationale eksperter							

–

I ALT							
--------------	--	--	--	--	--	--	--

–

- Personalebehov (FTE):

	År n ⁷⁰	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	--	-------

–

Midlertidigt ansatte (AD)	1	1	1				
Midlertidigt ansatte (AST)							
Kontraktansatte	2	2	2				
Udstationerede nationale eksperter							

⁶⁷ Aktiviteten antages at starte i 2025/2026 (afhængigt af datoen for direktivets ikrafttræden), og der er ikke fastsat nogen slutdato herfor.

⁶⁸ Personaleudgifter som beregnet af agenturet (dvs. forventede faktiske omkostninger/ikke gennemsnitlige standardomkostninger).

⁶⁹ Personaleudgifter som beregnet af agenturet (dvs. forventede faktiske omkostninger/ikke gennemsnitlige standardomkostninger).

⁷⁰ Aktiviteten antages at starte i 2025/2026 (afhængigt af datoen for direktivets ikrafttræden), og der er ikke fastsat nogen slutdato herfor.

—

I ALT								
-------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i Kommissionens hovedsæde og repræsentationskontorer)							
20 01 02 03 (i delegationerne)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
01 01 01 11 (direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
• Eksternt personale (i årsværk)⁷¹							
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)							
XX 01 xx yy zz ⁷²	- i hovedsædet						
	- i delegationerne						
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT							

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

⁷¹ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

⁷² Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

Forslaget kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme. Kilden til reallokeringen er programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier — indsatsområde Daphne (07.0603) for at øge EIGE's budgetpost (07.1005) i perioden 2025-2027.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁷³.

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ⁷⁴	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

- for egne indtægter
- for andre indtægter
- Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til	Forslagets/initiativets virkninger ⁷⁵
---------------------------	-----------------	--

⁷³ Jf. artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2093/2020 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027.

⁷⁴ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

	rådighed i indeværende regnskabsår	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

⁷⁵

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.